

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง

รายปี พ.ศ. 2570

ONE MIND อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว

MIND

ใช้ “หัว” และ “ใจ”

ปั้นอุตสาหกรรม
คู่ชุมชน

นวัตกรรม
สร้างสรรค์

อุตสาหกรรม
สีเขียว

ชุมชน
เข้มแข็ง

เครือข่าย
ร่วมพัฒนา

เติบโต
อย่างยั่งยืน

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งเป็นการทบทวนและกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งแผนปฏิบัตินี้เป็นแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของจังหวัดลำปาง เป็นแผนในระดับที่ ๓ ที่ได้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทแห่งชาติ ที่เป็นแผนระดับที่ ๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ได้มีการดำเนินจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด จังหวัดลำปาง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เพื่อทบทวน วิเคราะห์ศักยภาพของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปาง การประเมินสถานการณ์ และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เกิดการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ทั้งนี้ จากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ได้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดลำปางที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่สามารถบรรลุได้ ตามเป้าหมาย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปาง สามารถนำข้อมูลไปเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนา เพื่อให้อุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปางเกิดการพัฒนายั่งยืนต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๒
ส่วนที่ ๓ สารระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๓
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๑๓
๓.๒ สารระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๔๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๔๔
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๗๙
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๗๙
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	๘๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดลำปางและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง โดยยึดกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนความมั่นคง นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และนโยบายระดับกระทรวง

หัวใจสำคัญของการทำงานในยุคนี้คือแนวคิด "One Mind อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว" ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรจากการทำงานแบบแยกส่วน (Silo) มาเป็นการบูรณาการร่วมกันระหว่าง ทุกกรมและทุกหน่วยงาน โดยมองว่าปัญหาของอุตสาหกรรมคือภารกิจร่วมกันที่ต้องแก้ไขในทิศทางเดียวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม
อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว

One
MIND

การสื่อสาร

การบริหารจัดการ

การขับเคลื่อนนโยบาย

หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม คือการเป็น “อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” (One MIND) โดยมีหลักการบริหาร ๓ ด้าน ได้แก่ การสื่อสาร การบริหารจัดการ และการขับเคลื่อนนโยบาย ในส่วนของนโยบายเชิงรุกที่เห็นได้ชัด มีการวางรากฐานไว้ ๔ เสาหลัก ดังนี้

๑. การรับฟังเสียงประชาชนและการติดตามงาน (Engagement)

มีการนำระบบ "Single Ear" หรือระบบรับฟังจุดเดียวมาใช้ เพื่อรวมทุกช่องทางการร้องเรียนอย่าง Hotline หรือ Traffy Fondue เข้าด้วยกัน ช่วยลดความสับสนของประชาชน โดยมีหัวใจสำคัญคือระบบ Tracking ที่เปิดให้ผู้ร้องเรียนติดตามสถานะได้ว่าเรื่องถึงขั้นตอนไหนแล้ว พร้อมบังคับให้มีการรายงานผล ความคืบหน้าและระดับความพึงพอใจต่อผู้บริหารในทุกต้นเดือน

๒. การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและเศรษฐกิจใหม่

มุ่งเน้นการพาอุตสาหกรรมไทยเข้าสู่ Global Value Chain โดยเฉพาะในกลุ่มดิจิทัล, AI, Semiconductor, การแพทย์สมัยใหม่ และพลังงานสะอาด โดยเปลี่ยนกลยุทธ์จากการส่งออกวัตถุดิบปริมาณมากในราคาถูก เป็นการใช้เทคโนโลยีแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) เช่น การแปรรูปสินค้าเกษตรและวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรให้มีราคาสูงขึ้น

๓. การปฏิรูปกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ (Reform)

การนำระบบ "Fast Track" มาใช้ในการตั้งโรงงาน ด้วยหลักการ "ให้ตั้งก่อน ตรวจสอบทีหลัง" (ผู้ประกอบการรับรองตนเองและวางหลักประกัน) นอกจากนี้ยังใช้ระบบ Digital Monitoring เพื่อตรวจกำกับมลพิษแบบ Real-time และมีการทำ Law Guillotine เพื่อยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยไม่ทันโลก

๔. ความยั่งยืนและการปรับตัวรับความเปลี่ยนแปลง

ตั้งเป้าสู่ Net Zero ๒๐๕๐ เพื่อรับมือกับมาตรการภาษีคาร์บอน (CBAM) ของต่างประเทศ รวมถึงการเตรียมความพร้อมรับมือวิกฤตสภาพภูมิอากาศทั้งภัยแล้งและน้ำท่วม อีกหนึ่งประเด็นที่สำคัญคือการรับมือสังคมสูงวัย โดยจะส่งเสริม Silver Industry และการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุหรือคนพิการ เข้ามามีส่วนร่วมในภาคอุตสาหกรรมเพื่อแก้ปัญหาแรงงานขาดแคลน

หลักการบริหารงานโดยอาศัย 4 เสาหลัก

การยกระดับ ๕ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๒. อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ
๓. อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ
๔. อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ
๕. อุตสาหกรรมดิจิทัล AI และ Semiconductor

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประกอบด้วย
รายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

“นครหัตถศิลป์ ถิ่นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม”

พันธกิจ

ต้องดำเนินการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. กำกับ ดูแล สถานประกอบการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควบคู่
กับการดูแลชุมชน
๒. ยกกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้า
๓. พัฒนาปัจจัยสนับสนุน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาให้อุตสาหกรรม
เติบโตอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน
๔. สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง บูรณาการทำงานร่วมกัน

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ยกกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
เชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ยกกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
สู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและ
หัตถอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล โดยการเพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มสูง แปลงของเหลือทิ้งจากเกษตรและอุตสาหกรรม ให้เป็นสารเคมีและพลังงานชีวภาพที่มีมูลค่า โดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบชีวมวล ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าอย่างคุ้มค่า เพื่อลดปัญหาโลกร้อนและสร้างรายได้แก่เกษตรกรเพิ่มมากขึ้น

๓.๒ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ สำหรับภาคการผลิตและบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรม และดำเนินธุรกิจใหม่ ๆ การผลักดันให้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเพื่อขยายธุรกิจ การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาต่างๆ การต่อยอดทางธุรกิจ

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้สมดุล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การนำระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุหรือการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ณ แหล่งกำเนิด โดยการนำของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำหรือลดการใช้ (หลักการ ๓R) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่ม เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจและลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่ยั่งยืน เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรวม การนำโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG Model ที่เน้นการใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม คำนึงถึงการนำวัสดุกลับมาใช้ประโยชน์มากที่สุด พัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

ให้การส่งเสริมการแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า การยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ ในอุตสาหกรรม ส่งเสริมการแปรรูป โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 - ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
 - สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า
 - ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- เป้าหมายของแผนย่อย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ๐๘๐๐๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศให้การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ
 - พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - พัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน และพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ

๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่างๆ
 - สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาด โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด
ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการขยายช่องทางการตลาดทั้งใน
และต่างประเทศ มีแผนกลยุทธ์ การเข้าถึง ตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ
สำหรับการขยายตลาดสินค้าและบริการของไทย ตลอดจนสร้างและ
พัฒนาตลาด ในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งตลาด
สินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑๖๐๐๐๑ รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้ไม่น้อยเพิ่มขึ้น
อย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง
- การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพ
ในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งจะช่วยก่อให้เกิด
การยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน
ในชุมชนให้ดีขึ้น โดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย
เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- เป้าหมายของแผนย่อย
ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรจุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การ
จัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด ให้มีทักษะต่าง ๆ
ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑๘๐๐๐๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้น
อย่างยั่งยืน
- การบรรจุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการปรับตัวต่อผลกระทบจากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ
ภูมิอากาศ เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการ
ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของ
ประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริม โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่สอดคล้องตามแนวคิดเศรษฐกิจ หมุนเวียนตลอดจนส่งเสริมการค้าเสรีอย่างยั่งยืน ที่ช่วยสร้าง การเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย

การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

การพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการตาม แนวทางเศรษฐกิจ แบบองค์รวม ซึ่งครอบคลุมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม ที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือน กระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

- เป้าหมายของแผนย่อย

การปล่อยก๊าซ เรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ใส่ใจในกระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่ม สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน และปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทาง อุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสียเป็นต้น พัฒนา โครงการและกลไกเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้ทุก ภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑ เพิ่มผลผลิตและศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก (อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารท่องเที่ยวและบริการ) อุตสาหกรรมใหม่ อาทิ อุตสาหกรรมชีวภาพ ยานยนต์ไฟฟ้า เศรษฐกิจดิจิทัล

๒.๒ พัฒนา Cluster และ Hub ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในประเทศ

๒.๓ ศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนา และศูนย์กลางส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพ

๓) กิจกรรม

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย

๔) เป้าหมายกิจกรรม

มุ่งให้เกิดการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เกิดการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจสู่เศรษฐกิจระดับฐานราก และเร่งยกระดับการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

องค์ประกอบที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) โดยมุ่งเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจฐานทรัพยากรไปสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ประกอบด้วย ๖ หมายความว่า

หมายความว่า ๑ : การเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายความว่า ๒ : การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายความว่า ๓ : ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

หมายความว่า ๔ : การแพทย์และสุขภาพครบวงจร

หมายความว่า ๕ : ประตุการค่า การลงทุน และโลจิสติกส์

หมายความว่า ๖ : อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล

องค์ประกอบที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค มุ่งลดความเหลื่อมล้ำกระจายโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงบริการและทรัพยากร ประกอบด้วย ๓ หมายความว่า

หมายความว่า ๗: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และแข่งขันได้

หมายความว่า ๘ : พื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่

หมายความว่า ๙ : ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

องค์ประกอบที่ ๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๒ หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๑๐: เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑: การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือเป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๔) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๕) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม สึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตราย แก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการ มีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๔) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อม
วิกฤตการณ์ระดับชาติ ร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๕) กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัย
คุกคาม และวิกฤตการณ์ ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ
และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อ
การบริหารจัดการ เมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)
และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙
โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓
สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม
โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๙
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้น เพื่อให้จังหวัดมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงาน โดยได้นำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง แผนปฏิบัตินโยบายระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัตินโยบายระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้ง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมาเป็นแนวทาง ทั้งนี้ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ได้รับความเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยได้เชิญให้หน่วยงานดังกล่าว เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ข้อคิดเห็น เสนอแนะแนวทางการพัฒนา หลังจากนั้นสำนักงานอุตสาหกรรมได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ เพื่อจัดทำแผนฯ และใช้เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของสำนักงานฯ และเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมาของจังหวัดลำปาง

จังหวัดลำปาง เป็นจังหวัดที่มีอายุเก่าแก่มากไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ ปี มีชื่อเรียกขานกันหลายชื่อซึ่งปรากฏหลักฐานตามตำนานต่าง ๆ รวม ๑๑ ชื่อ ได้แก่ กุกกุณนคร ลัมภักกับปะนคร ศรีนครชัยนคร เวียงคอกแก้ว เวียงดิน เขลางค์นคร นครลำปาง คำเขลางค์ อาลัมภางค์ เมืองลคร และเมืองครลำปาง จากการที่เรียกขานกันว่า “กุกกุณนคร” แปลว่าเมืองไก่ ดังนั้น ตราประจำจังหวัดลำปาง คือ “ไก่ขาว”

จังหวัดลำปางสร้างเมื่อ พ.ศ. ๑๒๒๓ จากหนังสือพงศาวดารโยนกกล่าวว่า “สุพรหมฤๅษี” สร้างเมืองเพื่อให้เจ้าอนันตยศ โอรสพระนางจามเทวีครองคู่กับเมืองหริภุญชัย (ลำพูน) ให้ชื่อเมืองว่า “นครเขลางค์” ต่อมาเปลี่ยนเป็น “นครอัมภางค์” และเปลี่ยนชื่อเป็น “นครลำปาง” ในภายหลัง

ในสมัยโยนกเชียงแสน นครลำปาง เคยตกอยู่ภายใต้อำนาจของขอม เคยเป็นเมืองประเทศราชของพม่าและเมืองเชียงใหม่ ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี “เจ้าทิพย์ช้าง” สามารถขับไล่พม่าออกจากเมืองลำปางได้สำเร็จ จึงได้รับการสถาปนาเป็น “พระยาสุวสีโลไชยสงคราม” ขึ้นครองนครลำปางในปี พ.ศ. ๒๒๙๗

ในปี พ.ศ. ๒๓๐๗ “เจ้าแก้วฟ้า” พระโอรสของ เจ้าทิพย์ช้าง ได้ขึ้นครองนครลำปาง และเป็นต้นตระกูล ณ ลำปาง ณ ลำพูน รวมทั้ง ณ เชียงใหม่ ในเวลาต่อมา และมี “เจ้าบุญวาทย์วงศาธิบดี” เป็นผู้ครองนครลำปางองค์สุดท้าย

จังหวัดลำปางได้ประกาศจัดตั้งเป็นจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ (สมัยรัชกาลที่ ๕) โดยขึ้นอยู่กับมณฑลพายัพสมัยหนึ่ง (พ.ศ. ๒๔๔๓) ต่อมาแยกเป็นมณฑลมหาสารภูธร ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งในเวลาต่อมาได้มีประกาศยกเลิกมณฑลทั่วราชอาณาจักรลำปางจึงมีฐานะเป็น “จังหวัดลำปาง” ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยามพ.ศ. ๒๔๗๖

สัญลักษณ์จังหวัดลำปาง

ตราประจำจังหวัดลำปาง “รูปไก่ขาวยืนอยู่ในซุ้มมณฑปพระธาตุ-ลำปางหลวง” หมายถึงไก่เผือก เป็นสัญลักษณ์ที่มีมาตั้งแต่สมัยเมือง กุกกุฏนคร (ตำนานเมืองลำปาง) และได้กลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญ โดยปรากฏเครื่องหมายไก่เผือกคู่กับดวงตราแผ่นดินในศาลากลางเมืองลำปางตั้งแต่สมัยเริ่มเปลี่ยนที่ทำการเมืองจาก “เค้าสนามหลวง” เป็นศาลากลางเมืองนครลำปางขึ้น ในสมัยเริ่มสร้างศาลากลาง หลังแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ ซุ้มมณฑปที่วัดพระธาตุลำปางหลวงเป็นศิลปกรรมล้านนาที่งดงามมาก วัดพระธาตุลำปางหลวงเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองลำปางมีองค์พระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมเกศธาตุของพระพุทธเจ้าเป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก

ดอกไม้ประจำจังหวัดลำปาง “ดอกธรรมรักษา” ลักษณะทั่วไป ธรรมรักษาเป็นพรรณไม้ล้มลุก อวบน้ำมีลำต้นใต้ดิน เรียกว่า เหง้า ลักษณะคล้ายกับกล้วย ลำต้นสูงประมาณ ๑ - ๒ เมตร เจริญเติบโตโดยการแตกหน่อออกมาเป็นกอลักษณะใบคล้ายใบกล้วยเรียงสลับกันมีสีเขียว ผิวเรียบ เป็นมัน

ต้นไม้ประจำจังหวัดลำปาง “ต้นชะจาว” ลักษณะทั่วไปต้นชะจาวเป็นไม้ยืนต้นสูง ๒๕ เมตร ผลัดใบ ลำต้นเปลาตรงเปลือกสีน้ำตาลปนเทา มีต่อมระบาย อากาศเป็นจุดกลมเล็ก ๆ สีขาวมองเห็นได้ง่าย เรือนยอดเป็นพุ่ม รูปไข่กว้างค่อนข้างทึบ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับแผ่นใบรูปรีป้อม โคนใบมนหรือป้าน ปลายใบเรียวแหลม ก้านใบมีขนออกดอกเป็นกระจุกตามง่ามใบ ดอกขนาดเล็ก แยกเพศเป็นดอกเพศผู้และดอกเพศเมียออกดอกช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม ผลเป็นรูปโล่แบน มีปีกบางล้อมรอบ

ลายผ้าอัตลักษณ์ลำปาง “ลายละกอนไส้หมู” เป็นลวดลายของสกุลช่างที่ปรากฏในสถาปัตยกรรม วัด บ้านเรือน และงานพุทธศิลป์ของจังหวัดลำปางจำนวนมากลักษณะของลวดลายต่อเนื่องตลอดชิ้นงาน ไม่ขาดช่วง และยังสามารถสืบทอดปรับเปลี่ยนให้มีความเป็นสากลและร่วมสมัย สามารถนำไปใช้ต่อยอดในการผลิตผ้าได้หลากหลายเทคนิควิธี อาทิ เทคนิคการยก การพิมพ์ลาย การปักทอ การมัดย้อม รวมถึงพัฒนาลวดลายให้สามารถนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์อื่นได้

สีเขียวมะกอก

สีแดงครั่ง

สีดินภูเขาไฟ

สีอัตลักษณ์ลำปาง “สีแดงครั่งและสีเขียวมะกอก” เป็นสีที่นิยมใช้บนผืนผ้าของจังหวัดลำปางมาตั้งแต่อดีต เนื่องจากจังหวัดลำปางเป็นแหล่งปลูกครั้งมากที่สุดในประเทศไทย และจังหวัดลำปางมีดินจากภูเขาไฟแฝด คือ ภูเขาไฟตอยผาคอก-จำปาแตก และผาคอก-หินฟู ซึ่งไม่เหมือนที่ใดในประเทศไทย

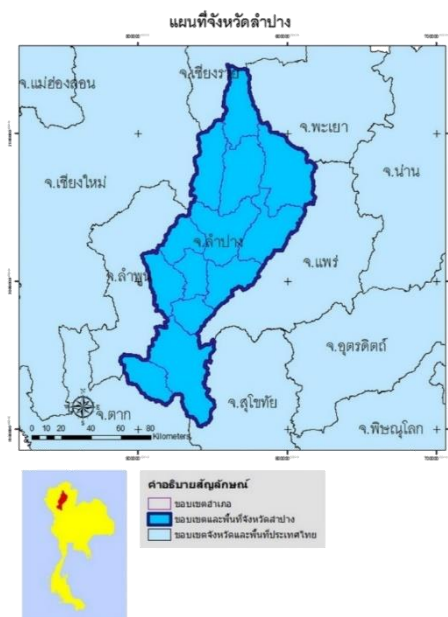
คำขวัญประจำจังหวัดลำปาง “ถ่านหินลือชา รถม้าลือลั่น เครื่องปั้นลือนาม งามพระธาตุลือไกล ฝึกช้างใช้ลือโลก”

๒) ลักษณะทางกายภาพ

ที่ตั้ง และขนาดพื้นที่

จังหวัดลำปาง ตั้งอยู่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินประมาณ ๖๐๒ กิโลเมตร และทางรถไฟ ๖๒๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๕๓๓.๙๖๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๗,๘๓๓,๗๒๖ ไร่ มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ ๕ ของภาคเหนือรองจากเชียงใหม่ ตาก แม่ฮ่องสอน และเพชรบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงถึง ๗ จังหวัด ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพะเยา
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดตาก

สภาพภูมิประเทศ

จังหวัดลำปาง พื้นที่มีลักษณะเป็นรูปยาวรี ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงอยู่สูงจากระดับน้ำทะเล ๒๖๘.๘๐ เมตร มีภูเขาสูงอยู่ทั่วไปทอดตัวยาวตามแนวทิศเหนือไปทางทิศใต้ของจังหวัด และในบริเวณตอนกลางของจังหวัดบางส่วนมีที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ และตามลักษณะทางกายภาพทางด้านธรณีวิทยา จังหวัดลำปางมีพื้นที่เป็นที่ราบล้อมรอบด้วยภูเขา มีลักษณะเป็นแอ่งแผ่นดินที่ยาวและกว้างที่สุดในภาคเหนือ เรียกว่า “อ่างลำปาง” เป็นอ่างที่ยาวและกว้างที่สุดในภาคเหนือ ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

- **บริเวณตอนบนของจังหวัด** เป็นที่ราบสูง ภูเขา และเป็นป่าค่อนข้างทึบ อุดมสมบูรณ์ด้วยไม้มีค่าได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองปาน อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ และอำเภอองาว
- **บริเวณตอนกลางของจังหวัด** เป็นที่ราบและที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ พื้นที่อำเภอห้างฉัตร อำเภอเมืองลำปาง อำเภอเกาะคา อำเภอแม่ทะ และอำเภอสบปราบ
- **บริเวณตอนใต้ของจังหวัด** เป็นป่าไม้รัง บางส่วนเป็นทุ่งหญ้า ได้แก่ พื้นที่ อำเภอเถิน อำเภอแม่พริก บางส่วนของอำเภอเสริมงาม และอำเภอแม่ทะ

จังหวัดลำปางมีภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ ดอยขุนตาล กั้นเขตแดนจังหวัดลำปางกับจังหวัดลำพูน ดอยผีปันน้ำหรือดอยนางแก้ว อยู่ในเขตอำเภอวังเหนือ กั้นเขตแดนระหว่างจังหวัดลำปางกับจังหวัดเชียงราย สูงประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ดอยผาจ้อ ดอยกึ่งมณฑา และดอยขุนแม่เหล็ก แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญของจังหวัดลำปาง ได้แก่ แม่น้ำวัง น้ำแม่จาง น้ำแม่ต้า น้ำแม่ตุ๋ย แม่น้ำตาน แม่น้ำยาว แม่น้ำสอย และน้ำแม่เงา

(ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินลำปาง)

สภาพภูมิอากาศ

จากลักษณะพื้นที่ของจังหวัดที่เป็นแอ่งคล้ายก้นกระทะ จึงทำให้อากาศร้อนอบอ้าวเกือบตลอดปี ฤดูร้อนร้อนจัด และหนาวจัดในฤดูหนาว ลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู คือ

- **ฤดูร้อน** เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศจะร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยเฉพาะในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี
- **ฤดูฝน** เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นระยะที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศไทย อากาศจะชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนกันยายน
- **ฤดูหนาว** เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง เดือนที่มีอากาศหนาวที่สุดคือเดือนมกราคม

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาลำปาง)

การคมนาคม

การเดินทางสู่จังหวัดลำปาง สามารถเดินทางได้ทั้งรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง รถไฟ และทางเครื่องบิน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- **รถยนต์** เดินทางจากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ถึงกิโลเมตรที่ ๕๒ แยกซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ ผ่านจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดชัยนาท เข้าสู่จังหวัดนครสวรรค์แล้วแยกซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก ตรงเข้าสู่จังหวัดลำปาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๕๙๙ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๘ ชั่วโมง หรือใช้เส้นทางจากทางแยกจังหวัดนครสวรรค์ เลี้ยวขวาเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ผ่านจังหวัดพิจิตรเข้าสู่จังหวัด-พิษณุโลก แยกขวาไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ถึงทางแยกอินโดจีน แยกซ้ายไปตามทางหลวงหมายเลข ๑๑ ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ ถึงแยกอำเภอเด่นชัย เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๑ แล้วเดินทางเข้าสู่จังหวัดลำปาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๖๐๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๘ ชั่วโมง
- **รถโดยสารประจำทาง** บริษัท ขนส่ง จำกัด มีรถออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ (จตุจักร) ถนนกำแพงเพชร ๒ ทุกวัน สอบถามข้อมูลเที่ยวรถได้ที่ Call center ๑๔๙๐ หรือ www.transport.co.th และสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดลำปาง ถนนพหลโยธิน สอบถามข้อมูล โทร. ๐๕๔ - ๒๒๗๔๑๐, ๐๕๔ - ๒๑๗๘๕๒
- **การเดินทางโดยรถไฟ** การรถไฟแห่งประเทศไทยบริการรถด่วน รถเร็ว และรถธรรมดา จากกรุงเทพฯ ไปลำปางทุกวัน สอบถามข้อมูล โทร. ๑๖๙๐, ๐๒๒๒๐ ๔๔๔๔ และสถานีรถไฟลำปาง โทร. ๐๕๔ - ๒๑๗๐๒๔, ๐๕๔ - ๓๑๘๖๔๘ www.railway.co.th
- **การเดินทางโดยเครื่องบิน** ปัจจุบันจังหวัดลำปาง มีสายการบินให้บริการ จำนวน ๑ สายการบิน คือ บริษัทการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (สายการบิน บางกอกแอร์เวย์ส (Bangkok Airway)) โดยให้บริการเส้นทางบิน กรุงเทพฯ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) - ลำปาง - กรุงเทพฯ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) ทำการบินทุกวัน วันละ ๓ เที่ยวบิน และให้บริการเส้นทางบิน ลำปาง - แม่ฮ่องสอน - ลำปาง จำนวน ๓ เที่ยวบินต่อสัปดาห์

ทุกวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมและสำรองที่นั่งบัตรโดยสารได้ที่ ห้องจำหน่ายบัตรโดยสาร ณ ท่าอากาศยานลำปาง และหมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๕๔๘๒ ๑๕๒๒ หรือศูนย์บริการลูกค้าสัมพันธ์ (Call Center) โทร. ๑๗๗๑ www.bangkokair.com

(ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดลำปางและท่าอากาศยานลำปาง)

ระยะทางจากอำเภอเมืองลำปางไปยังอำเภอต่าง ๆ

อำเภอ	ระยะทาง
เมืองลำปาง	-
แม่เม่า	๕๔
เกาะคา	๑๓
เสริมงาม	๔๐
งาว	๘๓
แจ้ห่ม	๕๒
วังเหนือ	๑๐๗
เถิน	๙๖
แม่พริก	๑๒๕
แม่ทะ	๒๖
สบปราบ	๕๙
ห้างฉัตร	๑๘
เมืองปาน	๖๙

การปกครอง

จังหวัดลำปางแบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็น ๑๓ อำเภอ ๑๐๐ ตำบล ๙๔๐ หมู่บ้าน ๑๕๐ ชุมชน (เป็นชุมชนในเขตเทศบาลนครลำปาง ๘๕ ชุมชน และเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ๖๕ ชุมชน) มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลนคร ๓ เทศบาลเมือง ๓๙ เทศบาลตำบล ๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามรายละเอียดดังนี้

จังหวัด/อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
เมืองลำปาง	๑๙	๑๔๖	๑๕๐	-	๑	๒	๒	๑๐
แม่เม่า	๕	๔๕	-	-	-	-	๑	๔
เกาะคา	๙	๗๘	-	-	-	-	๘	๒
เสริมงาม	๔	๔๓	-	-	-	-	๓	๒
งาว	๑๐	๘๕	-	-	-	-	๒	๘
แจ้ห่ม	๗	๖๖	-	-	-	-	๓	๕
วังเหนือ	๘	๘๐	-	-	-	-	๒	๗
เถิน	๘	๙๕	-	-	-	๑	๓	๔

จังหวัด/อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
แม่พริก	๔	๓๐	-	-	-	-	๓	๑
แม่ทะ	๑๐	๙๕	-	-	-	-	๕	๕
สบปราบ	๔	๔๖	-	-	-	-	๑	๔
ห้างฉัตร	๗	๗๓	-	-	-	-	๕	๓
เมืองปาน	๕	๕๘	-	-	-	-	๑	๔
รวม	๑๐๐	๙๔๐	๑๕๐	๑	๑	๓	๓๙	๕๙

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำปาง)

การบริหารราชการในจังหวัดลำปาง แบ่งออกเป็น ๔ ลักษณะ

ประเภท	จำนวน (หน่วย)	หมายเหตุ
- ราชการบริหารส่วนภูมิภาค	๓๓	-
- ราชการบริหารส่วนกลาง	๗๐	-
- ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น	๑๐๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๓๙ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๕๙ แห่ง
- หน่วยงานอิสระ	๒๕	-

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำปาง)

โครงสร้างประชากร

ข้อมูลประชากร จังหวัดลำปางมีประชากร จำนวน ๗๕๖,๘๑๑ คน เป็นชาย ๓๗๒,๗๕๖ คน หญิง ๓๘๔,๐๕๕ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง รองลงไป คือ อำเภอเกาะคา อำเภอเถิน และอำเภอแม่ทะ

ปี พ.ศ.	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ลดลงจากปีที่ผ่านมา (-)
๒๕๖๑	๓๖๓,๗๖๒	๓๗๙,๙๖๒	๗๔๓,๗๒๔	- ๒,๘๒๓ คน
๒๕๖๒	๓๖๒,๓๒๔	๓๗๗,๙๙๒	๗๔๐,๓๑๖	- ๕,๔๐๘ คน
๒๕๖๓	๓๕๙,๑๓๗	๓๗๖,๘๘๙	๗๓๖,๐๒๖	- ๒,๒๙๐ คน
๒๕๖๔	๓๕๔,๔๖๗	๓๗๒,๗๙๕	๗๒๗,๒๖๒	- ๘,๗๖๔ คน
๒๕๖๕	๓๗๒,๗๕๖	๓๘๔,๐๕๕	๗๕๖,๘๑๑	+๒๙,๕๔๙ คน
๒๕๖๖	๓๔๔,๔๗๘	๓๖๕,๐๘๐	๗๐๙,๕๕๘	- ๔๗,๒๕๓ คน

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำปาง)

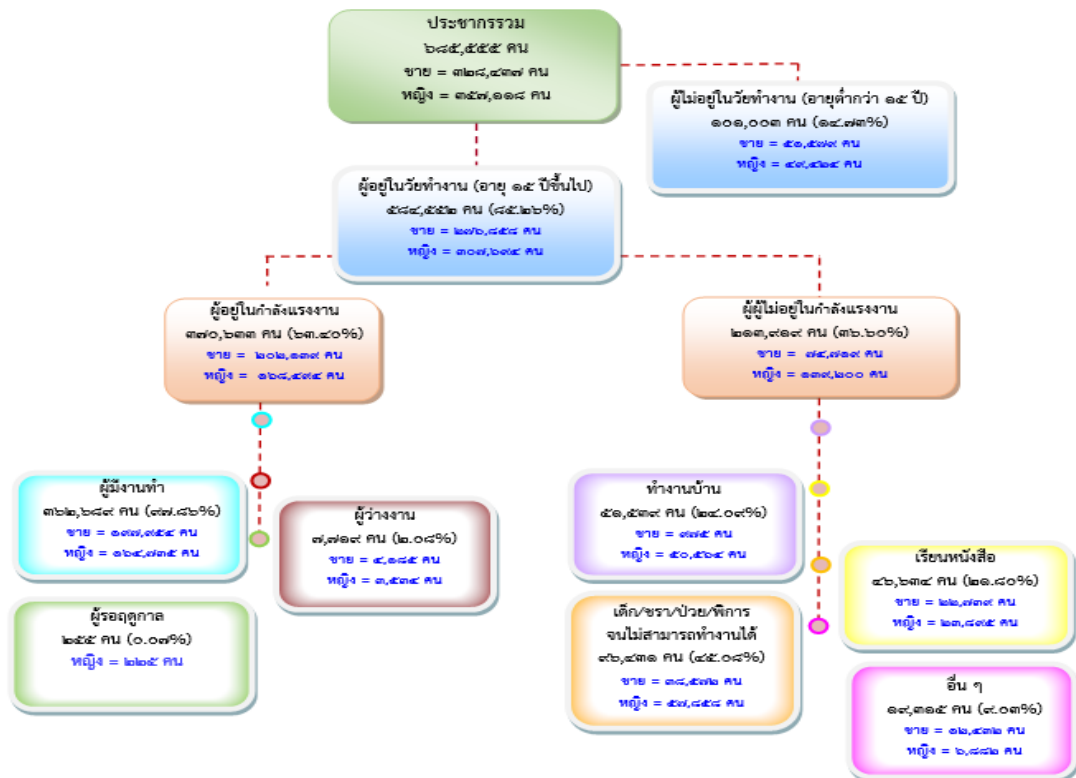
ด้านสังคม

โครงสร้างประชากร สำนักงานสถิติจังหวัดลำปางดำเนินการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรโดยในปี ๒๕๖๖ สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัด-ลำปางมีประชากรเฉลี่ยทั้งสิ้น ๖๘๕,๕๕๕ คน โดยสัดส่วนของประชากรเพศชายมีน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีจำนวน ๓๒๘,๔๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๑ ขณะที่เพศหญิงมีจำนวน ๓๕๗,๑๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๙ โดยประชากรทั้งหมด พบว่า เป็นผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๕๘๔,๕๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒๖ ขณะที่ผู้ที่ไม่อยู่ในวัยทำงาน (มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี) มีจำนวน ๑๐๑,๐๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๓

ในกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๕๘๔,๕๕๒ คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๓๗๐,๖๓๓ คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๓๖๒,๖๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๘๖ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ขณะที่เป็นผู้ว่างงาน ๗,๙๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๔ เมื่อเปรียบเทียบกับการมีงานทำระหว่างเพศในปี ๒๕๖๖ นี้ พบว่าเพศหญิงมีอัตราการส่วนการทำงานหรืออัตราการจ้างงานน้อยกว่าเพศชาย (คำนวณจากผู้มีงานทำจำแนกตามเพศต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำแนกเพศ) กล่าวคือ เพศชายมีอัตราร้อยละ ๕๔.๕๘ ขณะที่เพศหญิงมีร้อยละ ๔๕.๔๒ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าอัตราการมีงานทำซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ ๙๗.๘๖ นั้นหมายความว่า ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๐๐ คน จะมีการมีงานทำประมาณ ๙๗ คน

ส่วนอัตราการว่างงานซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ ๒.๑๔ โดยเพศชายจะมีอัตราการว่างงานมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายร้อยละ ๕๔.๒๒ ขณะที่เพศหญิงร้อยละ ๔๕.๗๘ ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปี ๒๕๖๖ ลดลงจากปี ๒๕๖๕ (๒.๒๙) ร้อยละ -๐.๑๕ สำหรับตัวเลขในกลุ่มของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งมีจำนวน ๑๐๑,๐๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖๐ ของผู้อยู่ในวัยทำงาน พบว่า เป็นผู้ทำงานบ้าน จำนวน ๕๑,๕๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๙ เรียนหนังสือจำนวน ๔๖,๖๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๐ เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ จำนวน ๙๖,๔๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๘ และอื่น ๆ จำนวน ๑๙,๓๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๓ ที่ไม่สามารถทำงานได้ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

โครงสร้างประชากรจังหวัดลำปางปี ๒๕๖๖

(ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง สำนักงานแรงงานจังหวัดลำปาง)

ประชากรจังหวัดลำปาง จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงานไทย ปี ๒๕๖๖

หน่วยนับ : คน

สถานภาพแรงงาน	ปี ๒๕๖๖			ปี ๒๕๖๕
	ชาย	หญิง	รวม	
ประชากรรวม	๓๒๘,๔๓๗	๓๕๗,๑๑๘	๖๘๕,๕๕๕	๖๙๓,๑๔๒
❖ ประชากรอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป	๒๗๖,๘๕๘	๓๐๗,๖๙๔	๕๘๔,๕๕๒	๕๘๘,๔๔๓
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๒๐๒,๑๓๙	๑๖๘,๔๙๔	๓๗๐,๖๓๓	๓๗๒,๖๒๕
๑.๑ กำลังแรงงานปัจจุบัน	๒๐๒,๑๓๙	๑๖๘,๒๖๙	๓๗๐,๔๐๘	๓๗๑,๓๔๓
- ผู้มีงานทำ	๑๘๗,๙๕๔	๑๖๔,๗๓๕	๓๖๒,๖๘๙	๓๖๒,๘๓๙
- ผู้ว่างงาน	๑๔,๑๘๕	๓,๕๓๔	๑๗,๗๑๙	๑๘,๕๐๕
๑.๒ กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	๒๒๕	๒๒๕	๑,๒๐๙
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๒๕,๒๙๘	๑๘๘,๖๒๔	๓๑๓,๙๒๒	๓๒๐,๕๑๗
๒.๑ ทำงานบ้าน	๙๗๕	๕๐,๕๖๔	๕๑,๕๓๙	๔๗,๔๕๑
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๒,๗๓๙	๒๓,๘๙๕	๔๖,๖๓๔	๕๓,๑๕๗
๒.๓ อื่น ๆ	๕๑,๐๐๔	๖๔,๑๖๕	๑๑๕,๑๖๙	๑๑๕,๒๐๘
❖ ประชากรผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี	๕๑,๕๗๘	๕๙,๔๒๔	๑๑๑,๐๐๒	๑๐๔,๖๙๙
อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน	๙๗.๙๓	๙๗.๙๐	๙๗.๙๒	๙๗.๗๑
อัตราการว่างงาน	๒.๐๗	๒.๑๐	๒.๐๘	๒.๒๙

(ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดลำปางและสำนักงานแรงงานจังหวัดลำปาง)

ด้านศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดลำปาง นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๙ รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ตามลำดับ

จังหวัดลำปางมีวัดมหานิกาย จำนวน ๗๑๓ วัด และวัดธรรมยุต จำนวน ๓๑ วัด มีพระภิกษุ สามเณร รวม ๓,๖๗๐ คน แยกเป็นพระภิกษุ จำนวน ๒,๒๗๒ รูป และสามเณร จำนวน ๑,๔๑๘ รูป

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดลำปาง

จังหวัดลำปาง มีกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ ได้แก่ ขนเฒ่าเมี่ยน กระเหรี่ยง อาข่า ลาหู่ ม้ง ลัวะ ขมุ และลีซุ กระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดลำปาง

ประเพณี

งานวัฒนธรรม ประเพณี และเทศกาล ที่สำคัญของจังหวัดลำปาง ได้แก่

๑. งานแห่สลุงหลวงและสงกรานต์
๒. งานหลวงเวียงละกอน

๓. งานขึ้นโตกข้าง
๔. งานเซรามิกแพร์
๕. งานพิธีบวงสรวงเสาหลักเมืองและสี่ชะตาเมือง
๖. งานเทศกาลกินปลา
๗. งานวันรถไฟธรม้าลำปาง
๘. งานวันสับปะรด
๙. งานเดิน-วิ่งมินิฮาล์ฟ มารธาอนแม่เมาะ
๑๐. งานประเพณีล่องสะเปาจาวเวียงละกอน
๑๑. งานฤดูหนาวและงานกาชาด
๑๒. งานวันดอกไม้บ้าน

โครงสร้างพื้นฐาน

ถนน จังหวัดลำปางมีระยะทางถนนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของแขวงทางหลวงลำปาง ที่ ๑ แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ และแขวงทางหลวงชนบทลำปาง สภาพถนนส่วนใหญ่เป็นลาดยางและคอนกรีต รวมทั้งสิ้น ๖๘ สายทาง ระยะทางทั้งสิ้น ๑,๘๐๗.๑๐๙ กิโลเมตร ตามรายละเอียด ดังนี้

ระยะทางถนนของจังหวัดลำปาง จำแนกตามหน่วยงานที่รับผิดชอบและประเมินผิวจราจร

รายละเอียด	กม.	%
แขวงทางหลวงลำปางที่ ๑ จำนวน ๒๑ สายทาง	๔๗๕.๔๙๙	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๔๑๐.๑๐๒	๘๖.๒๕
- ผิวคอนกรีต	๖๕.๓๙๗	๑๓.๗๕
แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ จำนวน ๑๓ สายทาง	๖๔๒.๐๘๐	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๕๖๗.๑๒๙	๘๘.๓๓
- ผิวคอนกรีต	๕๔.๙๕๑	๘.๕๖
- ทางก่อสร้าง	๒๐.๐๐๐	๓.๑๑
แขวงทางหลวงชนบทลำปาง จำนวน ๓๔ สายทาง	๖๐๖.๑๔๖	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๕๙๗.๗๑๓	๙๘.๖๐
- ผิวคอนกรีต	๘.๒๓๗	๑.๓๕
- ผิวลูกรัง	๐.๑๙๖	๐.๐๕
รวมระยะทางถนนของจังหวัดลำปาง	๑,๘๐๗.๑๐๙	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๑,๖๕๘.๓๒๘	๙๑.๗๗
- ผิวคอนกรีต	๑๒๘.๕๘๕	๗.๑๒
- ผิวอื่น ๆ (ลูกรัง ทางก่อสร้าง)	๒๐.๑๙๖	๑.๑๑

(ที่มา : แขวงทางหลวงลำปางที่ ๑ แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ และแขวงทางหลวงชนบทลำปาง)

การประปา จังหวัดลำปางมีการใช้น้ำประปา โดยการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการในพื้นที่ ๑๑ อำเภอ (ทั้งที่ครอบคลุมทั้งอำเภอและบางพื้นที่ของอำเภอ) ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่เมาะ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเมืองปาน อำเภอเกาะคา อำเภอเถิน อำเภอแม่พริก อำเภอสบปราบ อำเภองาว และอำเภอวังเหนือ (ทั้งนี้ การประปาส่วนภูมิภาคไม่มีบริการในอำเภอเสริมงามและอำเภอแม่ทะ) ครอบคลุมใหญ่เป็นการใช้น้ำประปาที่อยู่อาศัยและการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก สถิติการให้บริการ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗ มีจำนวนลูกค้า

ในพื้นที่จังหวัดลำปาง รวมประมาณ ๖๗,๓๘๓ ราย สำหรับประชาชนที่อยู่นอกพื้นที่บริการใช้น้ำจากแหล่งน้ำอื่น ๆ คือ ระบบประปาหมู่บ้าน ระบบประปาภูเขา และแหล่งน้ำบาดาล

การให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) ในพื้นที่จังหวัดลำปาง

ที่	กปภ.สาขา	พื้นที่ให้บริการ		จำนวนลูกค้า (ราย)
		อำเภอ	เทศบาลเมือง (ทม.) /เทศบาลตำบล (ทต.) /องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗)
๑	กปภ. สาขาลำปาง			๔๘,๑๗๕
	แม่ข่ายลำปาง	เมือง ลำปาง	ทม.เขลางค์นคร /ทม.เมืองพิชัย / ทต.ต้นธงชัย /ทต.บ่อแฮ้ว / อบต.ปงแสงทอง /อบต.พระบาท / อบต.บ้านแลง	๔๒,๒๒๔
		ห้างฉัตร	ทต.ปงยางคก /ทต.ห้างฉัตร	-
	หน่วยบริการ แม่เมาะ	แม่เมาะ	ทต.แม่เมาะ /อบต.แม่เมาะ	๓,๙๕๑
	หน่วยบริการแจ้ห่ม	แจ้ห่ม	ทต.แจ้ห่ม /อบต.วิเชตนคร /อบต.แจ้ห่ม	๑,๔๒๘
	หน่วยบริการ เมืองปาน	เมือง ปาน	ทต.เมืองปาน /อบต.แจ้ซ้อน / อบต.เมืองปาน	๕๗๒
๒	กปภ. สาขาเกาะคา			๖,๘๖๘
	แม่ข่ายเกาะคา	เมือง ลำปาง	อบต.ชมพู	๖,๘๖๘
		เกาะคา	อบต.นาแก้ว /อบต.ลำปางหลวง / อบต.ท่าผา /อบต.เกาะคา /อบต.ศาลา / อบต.ไหล่หิน	-
๓	กปภ. สาขาเถิน			๑๐,๐๗๗
	แม่ข่ายเถิน	เถิน	อบต.เถินบุรี /อบต.แม่ปะ /อบต.ล้อมแรด	๖,๖๖๖
	หน่วยบริการแม่พริก	แม่พริก	อบต.พระบาทวังตวง /อบต.แม่พริก	๖๙๑
	หน่วยบริการ สบปราบ	สบปราบ	อบต.สมัย /อบต.สบปราบ	๒,๗๒๐
๔	กปภ. สาขาพะเยา			๙๔๖
	หน่วยบริการ ดอนไชย	งาว	อบต.นาแก /อบต.หลวงเหนือ / อบต.หลวงใต้ ** รวมพื้นที่เทศบาลตำบลเวียง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา	๙๔๖
๕	กปภ. สาขาแม่ชะจาน			๘๒๖
	หน่วยบริการ วังเหนือ	วังเหนือ	อบต.วังเหนือ	๘๒๖

สถิติการให้บริการของ กปภ.ลำปาง กปภ.เกาะคา และ กปภ.เถิน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - มีนาคม ๒๕๖๗)

ประเภท	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ			
		๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗ (ต.ค. ๖๖ - มี.ค. ๖๗)
จำนวนลูกค้า (ณ เดือน ก.ย.)	ราย	๖๐,๘๘๕	๖๒,๖๙๔	๖๔,๙๘๕	๖๕,๖๑๑
ปริมาณน้ำผลิตจริง (สะสม)	ล้าน ลบ.ม.	๑๘.๕๗๑	๑๗.๑๑๗	๑๘.๙๐๐	๙.๒๘๔
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (สะสม)	ล้าน ลบ.ม.	๑๖.๕๗๙	๑๗.๒๗๓	๑๗.๗๖๕	๘.๘๓๙
ปริมาณน้ำจำหน่าย (สะสม)	ล้าน ลบ.ม.	๑๒.๗๑๕	๑๒.๖๔๖	๑๓.๒๑๒	๖.๕๓๘

(ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคเขต ๙)

หมายเหตุ : กปภ.สาขาพะเยา และ กปภ.แม่ชะจาน ให้บริการในพื้นที่หลายจังหวัด โดย กปภ.สาขา-พะเยา ให้บริการในพื้นที่จังหวัดพะเยาและลำปาง และ กปภ.สาขาแม่ชะจาน ให้บริการในพื้นที่จังหวัด-เชียงรายและลำปาง จึงไม่นำค่าสถิติมาคำนวณรวม

ไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำปาง
จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภทผู้ใช้ไฟ	จำนวนผู้ใช้ไฟ		พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้	
	ราย	ร้อยละ	กิโลวัตต์ - ชั่วโมง	ร้อยละ
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๖๓,๐๑๓	๕๔.๕๖๓	๑๑๖,๙๖๒,๓๖๐.๙๑	๑๐.๙๑๙
บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และ มากกว่า กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อ เดือน)	๑๐๕,๓๑๔	๓๕.๒๕๐	๒๗๗,๘๙๒,๔๖๖.๕๕	๒๕.๙๔๓
กิจการขนาดเล็ก	๒๔,๘๘๑	๘.๓๒๘	๑๗๔,๕๕๐,๓๒๑.๕๑	๑๖.๒๙๕
กิจการขนาดกลาง	๘๙๙	๐.๓๐๑	๑๘๘,๖๓๔,๗๘๘.๘๓	๑๗.๖๑๐
กิจการขนาดใหญ่	๓๓	๐.๐๑๑	๒๙๑,๓๐๗,๐๘๐.๓๓	๒๗.๑๙๕
กิจการเฉพาะอย่าง	๗๘	๐.๐๒๖	๙,๕๐๔,๔๔๐.๔๐	๐.๘๘๗
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๗	๐.๐๐๒	๒๖๘,๐๗๒.๖๒	๐.๐๒๕
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๐๘	๐.๐๓๖	๕,๗๔๖,๐๑๒.๓๐	๐.๕๓๖
ไฟชั่วคราว	๔,๔๒๓	๑.๔๘๐	๕,๗๕๖,๖๘๗.๕๓	๐.๕๓๗

ประเภทผู้ใช้ไฟ	จำนวนผู้ใช้ไฟ		พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้	
	ราย	ร้อยละ	กิโลวัตต์ - ชั่วโมง	ร้อยละ
ไฟสำรอง	-	๐.๐๐๐	-	๐.๐๐๐
ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	๕	๐.๐๐๒	๓๐๘,๕๖๖.๓๒	๐.๐๒๙
สถานีอัดประจุไฟฟ้า	๒	๐.๐๐๑	๒๓๖,๖๑๒.๒๔	๐.๐๒๒
รวมทั้งสิ้น	๒๙๘,๗๖๓	๑๐๐.๐๐๐	๑,๐๕๓,๕๖๓,๓๖๕	๑๐๐.๐๐

(ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำปาง)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ด้านการเกษตร

จังหวัดลำปางมีพื้นที่ทั้งหมด ๗,๘๓๓,๗๒๖ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๙๗๓,๖๓๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๓ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมมีครัวเรือนที่ประกอบอาชีพการเกษตร จำนวน ๙๔,๘๔๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๘ ของครัวเรือนทั้งหมดของจังหวัดลำปางที่มีจำนวน ๓๐๕,๑๗๑ ครัวเรือน

ข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรและพื้นที่การเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๖/๒๕๖๗

อำเภอ	จำนวน		
	ครัวเรือน	ครัวเรือนเกษตรกร	พื้นที่การเกษตร (ไร่) (ด้านพืช)
เมืองลำปาง	๑๐๗,๗๘๘	๑๓,๑๘๕	๑๕๘,๘๒๒
แม่เมาะ	๒๒,๕๙๖	๗,๖๖๗	๕๗,๒๘๙
เกาะคา	๒๒,๕๗๐	๘,๓๒๐	๘๘,๔๑๒
เสริมงาม	๒๒,๒๒๒	๑๐,๓๐๒	๘๓,๖๑๕
งาว	๒๐,๘๙๒	๘,๔๗๕	๑๑๓,๖๒๔
แจ้ห่ม	๒๑,๒๐๙	๖,๒๒๐	๔๑,๑๑๒
วังเหนือ	๑๖,๕๔๒	๘,๒๐๒	๑๑๔,๓๓๓
เถิน	๑๘,๒๐๖	๔,๙๐๑	๕๗,๗๘๑
แม่พริก	๑๕,๐๗๓	๖,๖๒๐	๗๙,๒๐๓
แม่ทะ	๑๒,๔๙๕	๖,๑๘๗	๖๓,๗๒๒
สบปราบ	๑๐,๙๑๓	๖,๓๐๗	๔๐,๘๐๔
ห้างฉัตร	๘,๘๗๓	๕,๒๗๗	๔๑,๓๕๑
เมืองปาน	๕,๗๙๒	๓,๑๘๑	๒๔,๙๖๔
รวม	๓๐๕,๑๗๑	๙๔,๘๔๔	๙๖๕,๐๓๒

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง)

หมายเหตุ พื้นที่เกษตร หมายถึง พื้นที่ประกอบการเกษตรแต่ละประเภท ที่เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูก โดยไม่คำนึงถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

จังหวัดลำปางมีพื้นที่ทั้งหมด ๗,๘๓๓,๗๒๖ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๔๗๓,๖๓๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๓ พื้นที่ป่าไม้ ๕,๔๓๔,๖๕๒.๑๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๓๘ และพื้นที่อื่นๆ ๑,๔๒๕,๔๓๕.๘๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๐

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง)

ในจำนวนพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๔๗๓,๖๓๘ ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่เพาะปลูก จำนวน ๔๖๕,๐๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๑๒ พื้นที่ส่งเสริมปลูกพืชอาหารสัตว์ จำนวน ๒,๕๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๐ และพื้นที่ประมง จำนวน ๕,๖๗๖.๕๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๘ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานจำนวน ๗๐๘,๔๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๗๖ และพื้นที่ทำการเกษตรนอกเขตชลประทาน จำนวน ๒๖๕,๒๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๔

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง)

ด้านการเพาะปลูก จังหวัดลำปางมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด จำนวน ๔๖๕,๐๓๒ ไร่ จำแนกเป็น

- ๑) พื้นที่นา จำนวน ๔๓๘,๗๙๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๗
- ๒) พื้นที่ปลูกพืชไร่ จำนวน ๓๖๘,๑๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๕
- ๓) พื้นที่ปลูกไม้ผล/ไม้ยืนต้น จำนวน ๑๔๕,๑๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๔
- ๔) พื้นที่ปลูกพืชผัก จำนวน ๙,๓๑๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐๐.๙๗
- ๕) พื้นที่ปลูกพืชอื่นๆ จำนวน ๓,๕๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐๐.๓๗

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง)

พืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญของจังหวัดลำปาง ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง สับปะรด ยางพารา ไม้ และครึ่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดลำปาง ปี ๒๕๖๖/๒๕๖๗

ชนิดพืช ปี ๒๕๖๖/๒๕๖๗	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ผลผลิตรวม (ตัน)
๑. ข้าวนาปี	๗๕,๐๖๓	๔๒๒,๔๙๙	๕๒๓	๒๒๐,๙๖๗
๒. ข้าวนาปรัง	๑๐,๙๓๕	๖๑,๕๔๙	๕๑๘	๓๑,๘๘๒
๓. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๑๘,๘๘๐	๒๓๕,๐๗๙	๗๒๕	๑๗๐,๔๓๒
๔. มันสำปะหลัง	๖,๓๔๗	๖๗,๓๐๙	๓,๑๔๗	๒๑๑,๘๒๑
๕. สับปะรด	๑,๔๙๑	๑๗,๙๑๑	๒,๓๘๕	๔๒,๗๑๗
๖. ยางพารา	๒,๓๖๔	๒๓,๔๘๒	๑๒๗	๒,๙๘๒
๗. ไม้	๓,๐๐๓	๙,๖๕๕	๔,๐๐๐	๓๘,๖๒๐
๘. ครึ่ง	๒,๙๕๖	๔,๙๒๒	๘๐๐	๓,๙๓๘

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง)

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดลำปาง

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (พื้นที่เพาะปลูก)												สัดส่วนพื้นที่การเกษตรต่อพื้นที่ทั้งหมด
		ที่นา		พืชไร่		ไม้ผลไม่ยืนต้น		พืชผัก		เกษตรอื่นๆ		รวม		
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	
เมืองลำปาง	๗๓๒,๖๑๙	๗๖,๕๗๓	๑๐.๔๖	๖๙,๘๐๕	๙.๕๒	๑๑,๓๙๗	๑.๕๖	๑๐,๓๓๕	๑.๔๑	๑๓	๐.๐๑	๑๕๘,๘๒๒	๒๑.๖๖	๒๑.๖๘
แม่เมาะ	๕๙๙,๔๖๙	๑๔,๕๘๘	๒.๔๓	๓๕,๑๗๓	๕.๘๖	๔,๗๐๗	๐.๗๘	๑๖๖	๐.๐๓	๓,๑๔๗	๐.๕๒	๕๗,๗๘๑	๙.๖๔	๙.๖๔
เกาะคา	๓๔๔,๔๖๙	๔๐,๘๖๒	๑๑.๘๖	๗,๔๘๘	๒.๑๗	๘,๙๐๙	๒.๖๑	๑๕,๕๕๕	๔.๕๑	-	-	๕๗,๒๘๙	๑๖.๖๓	๑๖.๖๓
เสริมงาม	๓๙๔,๘๓๑	๒๘,๘๒๖	๗.๓๑	๖,๒๘๙	๑.๕๙	๔,๘๑๑	๑.๒๒	๘๔๗	๐.๒๑	๓๒	๐.๐๘	๔๐,๘๐๔	๑๐.๓๓	๑๐.๓๓
งาว	๑,๑๓๔,๕๖๙	๓๐,๙๒๖	๒.๗๒	๖๐,๙๙๓	๕.๓๖	๑๘,๐๘๑	๑.๕๙	๓,๕๖๔	๐.๓๑	๕๐	๐.๐๐	๑๑๓,๖๒๔	๑๐.๐๑	๑๐.๐๑
แจ้ห่ม	๘๘๓,๒๕๖	๓๐,๓๒๘	๓.๔๓	๓๖,๑๐๕	๔.๐๘	๑๒,๑๖๐	๑.๓๗	๖๑๐	๐.๐๗	๐	-	๗๙,๒๐๓	๙.๐๘	๙.๐๘
วังเหนือ	๖๔๖,๔๕๐	๒๕,๘๘๗	๓.๙๙	๖๗,๓๕๑	๑๐.๔๓	๒๐,๗๕๐	๓.๒๑	๓๓๙	๐.๐๕	๒๖	๐.๐๐	๑๑๔,๓๓๓	๑๗.๖๙	๑๗.๖๙
เถิน	๑,๐๑๔,๗๘๘	๔๓,๐๑๖	๔.๒๔	๕,๙๑๕	๐.๕๙	๓๙,๑๓๙	๓.๘๖	๒๘๔	๐.๐๒	๕๘	๐.๐๐	๘๘,๔๑๒	๘.๗๑	๘.๗๑
แม่พริก	๔๐๔,๐๔๔	๑๔,๐๕๕	๓.๔๗	๙,๑๔๔	๒.๒๖	๑,๓๘๖	๐.๓๔	๕,๕๕๕	๑.๓๗	๑๔๘	๐.๐๓	๒๔,๙๖๔	๖.๑๘	๖.๑๘
แม่ทะ	๕๐๗,๒๖๓	๔๕,๑๖๙	๘.๙๑	๓๖,๖๒๖	๗.๒๓	๑,๗๘๖	๐.๓๕	๑	๐.๐๐	๓๓	๐.๐๐	๘๓,๖๑๕	๑๖.๔๘	๑๖.๔๘
สบปราบ	๓๑๔,๐๓๘	๒๙,๔๕๙	๙.๓๗	๘,๒๒๗	๒.๖๓	๓,๔๓๓	๑.๑๐	๙๓	๐.๐๓	๓๙	๐.๐๑	๔๑,๓๕๑	๑๓.๑๗	๑๓.๑๗
ห้างฉัตร	๔๒๗,๙๗๕	๓๒,๑๗๙	๗.๕๑	๓,๔๑๖	๐.๘๐	๔,๕๖๖	๑.๐๖	๑๑,๑๘	๒.๖๒	๔๙	๐.๐๑	๔๑,๑๑๒	๙.๖๑	๙.๖๑
เมืองปาน	๕๕๐,๖๘๘	๒๖,๘๘๕	๔.๘๖	๒๑,๕๓๙	๓.๙๒	๑๔,๐๐๕	๒.๕๖	๑,๒๕๓	๐.๒๓	-	-	๖๓,๗๒๒	๑๑.๕๗	๑๑.๕๗
รวม	๗,๙๐๔,๔๕๙	๔๓๘,๗๙๓	๕.๕๕	๓๖๘,๑๗๑	๔.๖๕	๑๕๕,๑๕๘	๑.๙๖	๙,๓๑๕	๐.๑๑	๓,๕๙๔	๐.๐๔	๙๖๕,๐๓๒	๑๒.๒๑	๑๒.๒๑

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง)

ด้านอุตสาหกรรม

สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย ๒ ส่วนหลัก ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจังหวัดลำปาง ได้แก่ อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และโรงงานอุตสาหกรรม ดังนี้

อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

เหมืองแร่ ในปี ๒๕๖๙ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙) จังหวัดลำปาง มีประทานบัตรจำนวน ๙๕ แปลง เปิดการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ จำนวน ๙๒ แปลงหยุดทำการ จำนวน ๑ แปลง และยังไม่เปิดการทำเหมือง จำนวน ๒ แปลง

ประทานบัตรจำแนกตามชนิดแร่ จังหวัดลำปาง ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๙

ที่	ชนิดแร่	ปี ๒๕๖๕ ^๑	ปี ๒๕๖๖ ^๒	ปี ๒๕๖๗ ^๓	ปี ๒๕๖๘ ^๔	ปี ๒๕๖๙ ^๕
๑	ถ่านหิน	๕๘	๕๘	๕๘	๕๘	๕๒
๒	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗
๓	หินดินดานเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์	๕	๕	๕	๕	๕
๔	ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์	๒	๒	๓	๓	๓
๕	ดินขาว	๖	๕	๓	๓	๓
๖	ดินขาวและดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์	๑	-	๑	๒	๒
๗	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๘	๗	๗	๖	๘
๘	หินดินดานและหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์	-	๒	-	-	-
๙	บอลเคลย์และถ่านหิน	๑	๑	๑	๑	๑
๑๐	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมเคมี	๓	๓	๒	๒	๒
๑๑	พลวง	๑	๑	๑	-	-
๑๒	ดินเบา	-	-	๑	๑	๑
๑๓	หินอ่อน	๑	๑	๑	๑	๑
	รวมทั้งสิ้น	๑๐๓	๑๐๒	๑๐๐	๙๙	๙๕

หมายเหตุ: ๑. ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔ จากแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๒. ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ จากแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๓. ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖ จากแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๔. ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗ จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง, วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๕. ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘ จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง, วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘

ปริมาณการผลิตแร่

ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ทั้งหมด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙) จำนวน ๘,๕๗๒,๘๓๘.๑๖ เมตริกตัน โดยชนิดแร่ที่ผลิตได้มากที่สุด ได้แก่ ถ่านหิน ผลิตได้ ๔,๘๐๐,๐๐๐.๐๐ เมตริกตัน รองลงมาเป็นหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ ผลิตได้ ๑,๗๒๐,๐๐๐.๐๐ เมตริกตัน และหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ผลิตได้ ๑,๑๓๒,๕๕๒.๘๐ เมตริกตัน ตามลำดับ

การนำไปใช้

อุตสาหกรรมการทำเหมืองถ่านหิน (เกรดลิกไนต์) ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.แม่เมาะ) เพื่อใช้ไปในการผลิตกระแสไฟฟ้าและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ และอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และเหมืองหิน ได้แก่ อุตสาหกรรมการทำหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ การทำเหมืองหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง การทำเหมืองแร่ดินขาว บอลเคลย์ และถ่านหิน

ปริมาณการผลิตแร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙)

ที่	ชนิดแร่	ปริมาณการผลิต (เมตริกตัน)				
		พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เม.ย. ๖๙)
๑	ดินขาว แต่งแล้ว เกรดเซรามิก	๑๑,๘๖๑.๐๐	๑๑,๕๙๔.๐๐	๑๒,๑๓๒.๐๐	๙,๔๔๓.๒๔	๒,๖๕๕.๗๘
๒	บอลเคลย์	๒๙๙,๔๘๕.๖๖	๒๗๖,๔๗๙.๑๗	๓๓๖,๐๐๐.๐๔	๒๕๖,๗๒๔.๗๙	๑๐๕,๙๔๑.๓๘
๓	ถ่านหิน	๑๔,๓๔๑,๖๗๐.๙๘	๑๓,๒๕๐,๔๕๖.๘๖	๑๒,๕๑๓,๑๓๐.๐๐	๑๓,๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๔,๘๐๐,๐๐๐.๐๐
๔	ดินขาวที่ยังไม่ได้ แต่ง เกรดเซรามิก	๒๙๖,๙๓๒.๐๑	๓๕๗,๖๙๖.๒๒	๑๒๓,๔๓๓.๑๐	๑๔๕,๖๐๑.๑๘	๑๐๕,๙๗๘.๐๐
๕	หินอุตสาหกรรม (หินปูน-เคมี)	๑,๐๗๙,๙๕๐.๐๐	๑,๐๐๕,๐๐๐.๐๐	๙๓๐,๐๐๐.๐๐	๑,๑๐๓,๖๔๕.๐๐	๓๘๕,๐๐๐.๐๐
๖	หินอุตสาหกรรม (หินปูน-ซีเมนต์)	๒,๙๕๐,๐๐๐.๐๐	๓,๒๙๐,๐๐๐.๐๐	๓,๑๙๐,๐๐๐.๐๐	๒,๗๒๐,๐๐๐.๐๐	๑,๗๒๐,๐๐๐.๐๐
๗	หินอุตสาหกรรม (หินปูน-ก่อสร้าง)	๑,๙๓๗,๕๗๖.๖๑	๒,๐๐๕,๗๒๙.๖๐	๒,๐๕๖,๔๘๔.๘๑	๑,๙๒๙,๙๗๑.๑๙	๑,๑๓๒,๕๕๒.๘๐
๘	หินอุตสาหกรรม (หินดินดาน-ซีเมนต์)	๓๗,๐๐๐.๐๐	๑๔๒,๐๐๐.๐๐	๑๔๓,๐๐๐.๐๐	๑๕๕,๐๐๐.๐๐	๙๔,๐๐๐.๐๐
๙	ดินอุตสาหกรรม ชนิดดินซีเมนต์	๒๓๘,๐๐๐.๐๐	๒๑๑,๐๗๕.๐๐	๒๐๕,๑๗๕.๐๐	๓๑๑,๘๐๐.๐๐	๑๙๖,๐๐๐.๐๐
๑๐	บอลเคลย์	๖๖,๕๘๓.๑๐	๕๒,๐๓๑.๐๐	๕๖,๗๒๒.๒๕	๖๓,๑๘๙.๐๐	๓๐,๖๑๐.๒๐
๐	ส่งออกนอกฯ					

ที่	ชนิดแร่	ปริมาณการผลิต (เมตริกตัน)				
		พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เม.ย. ๖๙)
๑	แร่ดีบุก	-	๓๐๐.๐๐	-	-	๑๐๐.๐๐
๑	ส่งออกนอกฯ					
	รวม	๒๐,๐๒๔,๙๓๑.๘๗	๒๑,๒๕๙,๐๕๙.๓๖	๒๐,๖๐๒,๓๖๑.๘๕	๑๙,๘๑๕,๓๗๔.๔๐	๘,๕๗๒,๘๓๘.๑๖

โรงงานอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๕ อันดับแรก ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙)

- ๑) อุตสาหกรรมด้านพลังงาน จำนวน ๙๔ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕๗,๓๑๐.๐๘ ล้านบาท คนงานรวม ๔,๐๙๓ คน ได้แก่ โรงไฟฟ้าจากถ่านหิน โรงไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์
- ๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน ๗๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๔,๒๖๑.๒๒ ล้านบาท คนงานรวม ๑,๕๗๐ คน ได้แก่ การอบพืชหรือเมล็ดพืช การเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช ผลิตภัณฑ์จากแป้ง การทำมันเส้น และการกะเทาะเมล็ดพืช
- ๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อโลหะ จำนวน ๑๒๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒,๗๕๙.๒๑ ล้านบาท คนงานรวม ๕,๕๔๓ คน ได้แก่ การผลิตปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์คอนกรีต แอสฟัลต์ติก และผลิตภัณฑ์กระเบื้อง
- ๔) อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๕๕ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๔๕๕.๘๕ ล้านบาท คนงานรวม ๑,๗๒๕ คน ได้แก่ การผลิตผักผลไม้บรรจุกระป๋องและเครื่องปรุงรสบรรจุภาชนะ และการผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวและลูกชิ้น
- ๕) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๔๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๙๒๘.๖๕ ล้านบาท คนงานรวม ๔,๐๘๗ คน ได้แก่ การแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร การผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยางพารา และการทำวงกบ ประตู-หน้าต่าง

จำนวนโรงงาน เงินทุน คนงาน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ของจังหวัดลำปาง ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙

ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๗๗	๔,๒๖๑.๒๒	๑,๕๗๐
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๕๕	๑,๔๕๕.๘๕	๑,๗๒๕
๓	อุตสาหกรรมเครื่องตี	๓	๘๐๔.๘๓	๙๒๓
๔	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๒	๓๙.๐๐	๕๙๐
๕	ผลิตหนังสือพิมพ์และผลิตภัณฑ์จากหนังสือพิมพ์	๑	๓.๕๐	๑๖๒
๖	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๔๙	๙๒๘.๖๕	๔,๐๘๗
๗	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	๒๐	๑๐๒.๘๐	๑,๘๙๔
๘	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๔	๔๔.๒๐	๘๔
๙	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๐	๑๕๘.๕๖	๑๔๕
๑๐	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๒๐	๔๙๐.๖๒	๒๑๙
๑๑	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑	๙๐.๐๐	๒๖
๑๒	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๔	๕๘.๔๕	๑๑๒
๑๓	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	๑๒๙	๒,๗๕๙.๒๑	๕,๕๔๓
๑๔	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๘	๒๔๗.๗๒	๓๔๑

ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)
๑๕	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๖	๓๔.๔๔	๖๕
๑๖	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๑	๒.๒๐	๕๐
๑๗	ยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๒๕	๑,๔๓๑.๖๓	๔๘๐
๑๘	การผลิตอื่นๆ	๙๔	๕๗,๓๑๐.๐๘	๔,๐๙๓
รวม		๕๑๙	๗๐,๒๒๒.๙๖	๒๒,๑๐๙

สถิติสะสมจำนวนโรงงานในจังหวัดลำปาง ณ สิ้นปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙)

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๒๕๖๕	๔๕๖	๖๖,๘๙๖.๐๙	๒๑,๓๐๑
๒๕๖๖	๔๙๓	๖๗,๗๙๖.๑๑	๒๑,๘๗๘
๒๕๖๗	๕๑๐	๖๙,๔๗๓.๙๗	๒๒,๑๒๑
๒๕๖๘	๕๒๔	๗๐,๐๐๗.๑๔	๒๒,๒๔๖
๒๕๖๙ (๓๐ เม.ย. ๖๙)	๕๑๙	๗๐,๒๒๒.๙๖	๒๒,๑๐๙

หมายเหตุ: เป็นสถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ณ สิ้นปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ (ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙) จากเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (<https://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/>)

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นที่ยังคงเป็นปัญหาและความต้องการหลักของประชาชนเชิงพื้นที่ของจังหวัดลำปาง โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ น้ำใช้ในการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ ระบบประปาส่งน้ำ ระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟฟ้าชุมชน สภาพชำรุดไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ และเส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน มีสภาพชำรุดหลายพื้นที่ยังเป็นลักษณะผิวดินไม่ใช้ถนนลาดยาง แอสฟัลท์ติกหรือถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รวมทั้งปริมาณน้ำและแหล่งกักเก็บไม่เพียงพอสำหรับการทำการเกษตร โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอสบปราบ อำเภอเกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่ทะ อำเภอแม่เมาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเถิน และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ ขยายพื้นที่ กักเก็บน้ำ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ประปาส่งน้ำอย่างเป็นระบบ ขยายเขตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะและซ่อมแซมถนนที่ชำรุดให้ได้มาตรฐานให้ครอบคลุม ทุกหมู่บ้าน อีกทั้ง ติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้า การซ่อมแซมถนนเพื่อเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตร และจัดหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร เช่น ก่อสร้างทำนบกั้นน้ำ/ อ่างเก็บน้ำ/ คลองส่งน้ำ/ รางส่งน้ำ/ พนังลำเหมือง/ ดาดลำเหมือง ฯลฯ (ด้านเศรษฐกิจ)

๒) ปัญหาด้านการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพต่ำและต้นทุนการผลิตทางการเกษตรมีต้นทุนราคาสูงส่งผลให้ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และขาดแหล่ง/ตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร และปัญหาดินไม่มีคุณภาพเนื่องจากการทำไร่เลื่อนลอย และเกษตรเชิงเดี่ยวโดยพื้นที่ที่ประสบ

ปัญหา ๑๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอสบปราบ อำเภอเกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่ทะ อำเภอแม่เมาะ อำเภอ-เสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเถิน และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ การให้ความรู้และสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ การให้ความรู้เกี่ยวกับการบำรุงรักษาดิน ส่งเสริมอาชีพการตลาดพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ จัดตั้งกลุ่มสวัสดิการต่าง ๆ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับกลุ่มอาชีพหาแหล่งจำหน่ายสินค้าหรือตลาดกลางจำหน่ายสินค้าการเกษตร และให้ภาครัฐเข้ามาช่วยต่อรองราคา/ สร้างความเชื่อมั่นให้กับเกษตรกร (ด้านเศรษฐกิจ)

๓) ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต ยากจน ปัญหาหนี้สิน การว่างงาน และขาดการส่งเสริมอาชีพ หรือการรวมกลุ่มอาชีพ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๑ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอสบปราบ อำเภอเกาะคา อำเภอแม่เมาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเถิน และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ ประชาชนยังต้องการในการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ เช่น ฝึกอบรมอาชีพ พัฒนาทักษะฝีมือจัดตั้งกลุ่มอาชีพแปรรูปผลการผลิตทางการเกษตร จัดตั้งกลุ่มสวัสดิการต่าง ๆ ส่งเสริมการออม การลงบัญชีครัวเรือน เพื่อลดทอนปัญหาความยากจน ปัญหาหนี้สิน และปัญหาการว่างงาน (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๔) ปัญหาขยะมูลฝอย การขาดการบริหารจัดการขยะที่เป็นระบบ เนื่องจากปริมาณขยะเพิ่มขึ้นและไม่มีสถานที่กำจัดขยะ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอเกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่ทะ อำเภอแม่เมาะ อำเภอแจ้ห่ม และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ จัดอบรมให้ความรู้ในการบริหารจัดการการคัดแยกขยะให้กับคนในชุมชน จัดหาสถานที่สำหรับทิ้งขยะมูลฝอย และปลูกฝังจิตสำนึกและรณรงค์แก่ประชาชนในพื้นที่ให้มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง รวมทั้งต้องการสร้างเตาเผาขยะและรถเก็บขยะในชุมชน (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๕) ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกิดหมอกควันไฟป่า การลักลอบเผาป่า การบุกรุกป่า การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอเกาะคา อำเภอแม่ทะ อำเภอแม่เมาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่า ปลูกจิตสำนึกและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จัดอบรมการดับไฟป่า และการออกกระเป๋ยบกฎหมายหรือบทลงโทษที่ทำให้ประชาชนเกรงกลัว (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๖) ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การดูแลผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบางถูกทอดทิ้ง โรดระบาด และโรคเรื้อรังต่างๆ และขาดอุปกรณ์หรือพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอ-เกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่เมาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ ฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้สูงอายุ อบรมให้ความรู้ในการป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และต้องการอุปกรณ์ในการออกกำลังกายเพื่อสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน การจัดสวัสดิการให้ครอบครัวทุกคนตามสิทธิที่พึงจะได้รับ (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๗) ปัญหาสุขภาพจิต มั่วสุม และสิ่งอบายมุขต่างๆ ในชุมชน และไม่มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอสบปราบ อำเภอเกาะคา อำเภอแม่ทะ อำเภอเสริมงาม และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ สร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) ชุมชนเข้มแข็ง การเอาจริงเอาจังกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด และอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษภัยของยาเสพติด ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สิน การอบรม อปพร. ตำรวจบ้าน ทีมกู้ภัย การจัดทำแผนและฝึกซ้อมการกู้ภัยและบรรเทาสาธารณภัย (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๘) ปัญหาขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองปาน อำเภอเกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่เมาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม และอำเภอเถิน อำเภอเมืองลำปาง อำเภอแม่เมาะ อำเภอเกาะคา อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ และอำเภอเถิน

ความต้องการของประชาชน คือ ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบ่งเขตและชี้แนวเขตให้ออกสิทธิ์ให้กับประชาชน (ด้านเศรษฐกิจ)

๙) ปัญหาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ขาดศักยภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงไม่มีงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์อย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภोगาว อำเภอวังเหนือ อำเภอสบปราบ อำเภอเกาะคา อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่ทะ และอำเภอแจ้ห่ม

ความต้องการของประชาชน คือ บูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบการส่งเสริมท่องเที่ยว สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างศักยภาพผู้นำชุมชนทุกกลุ่มทุกวัย ร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน (ด้านเศรษฐกิจ)

๑๐) ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น การมีส่วนร่วมต่าง ๆ ในชุมชน และความขัดแย้งในชุมชน โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอวังเหนือ อำเภอเกาะคา อำเภอแม่ทะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม และอำเภอแม่พริก

ความต้องการของประชาชน คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างในครอบครัวของคนในชุมชนส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดอง โครงการจิตอาสาความดีเพื่อแผ่นดิน การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีให้แก่เด็กเยาวชนในพื้นที่ (ด้านสังคมและความมั่นคง)

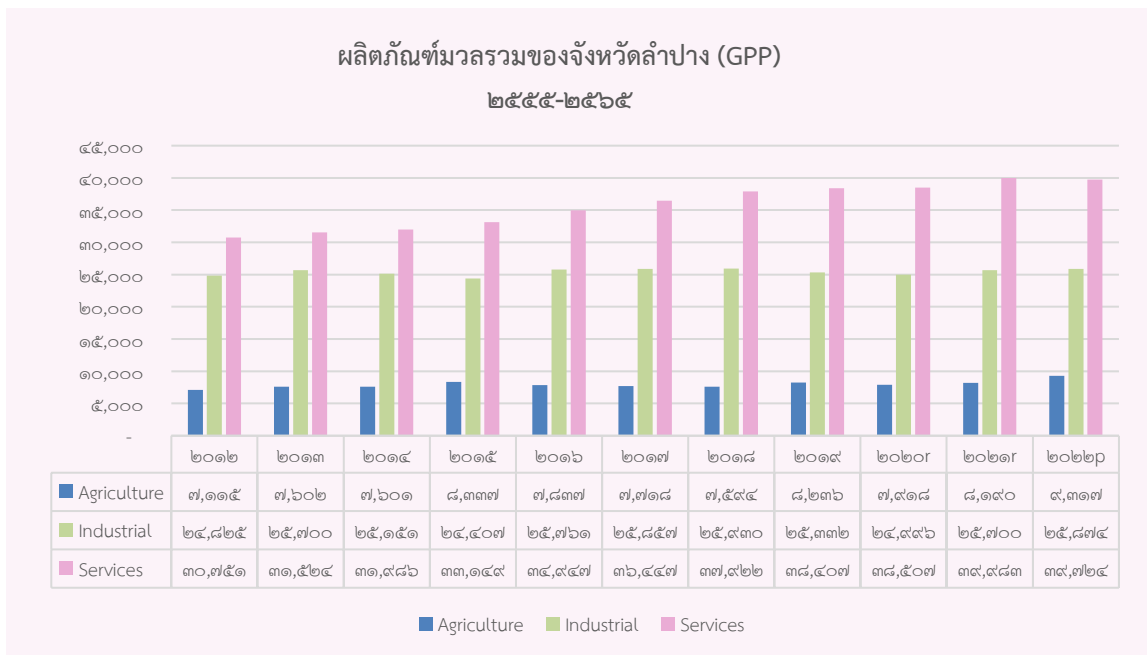
ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP จังหวัด) และผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัด

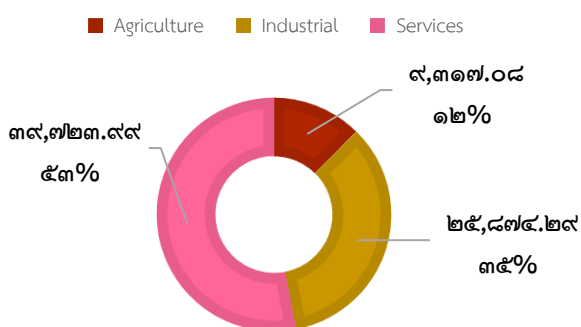
จากการวิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาของจังหวัดลำปาง พบว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างช้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เฉลี่ย ๑๐ ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕-๒๕๖๕ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑.๘๑ ต่อปี และเฉลี่ย ๕ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑.๓๗ เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดพบว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง ภาคเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคบริการเท่านั้นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอด ๑๐ ปีที่ผ่านมาแต่อยู่ในอัตราที่ไม่สูงและในปี ๒๕๖๕ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ลดลง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำปาง (Gross Provincial Product: GPP) ในปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๗๔,๙๑๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑,๐๔๒ ล้านบาท หรือขยายตัวเพียงร้อยละ ๑.๔๑ จากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๔๓ ในปี ๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๕ พบว่า การผลิตภาคเกษตรมีการขยายตัวสูง ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงลดลง จำนวนประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง รายได้ต่อหัวของประชากร (GPP per capita) ปี ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑๐๘,๑๐๖ บาท อยู่ในลำดับที่ ๔๕ ของประเทศ สูงกว่าปี ๒๕๖๔ ที่มีจำนวน ๑๐๕,๗๗๓ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๑ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่การเหมืองแร่และเหมืองหิน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรกรรมป่าไม้และประมง การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และการศึกษา

GPP ๒๕๖๑-๒๕๖๕	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี
Agriculture	๗,๗๑๘	๗,๕๙๔	๘,๒๓๖	๗,๙๑๘	๘,๑๙๐	๙,๓๑๗	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		(๑.๖๑)	๘.๔๕	(๓.๘๕)	๓.๔๓	๑๓.๗๗	๔.๐๔
Industrial	๒๕,๘๕๗	๒๕,๙๓๐	๒๕,๓๓๒	๒๕,๙๙๖	๒๕,๗๐๐	๒๕,๘๗๔	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		๐.๒๘	(๒.๓๐)	(๑.๓๓)	๒.๘๒	๐.๖๘	๐.๐๓
Services	๓๖,๔๔๗	๓๗,๙๒๒	๓๘,๔๐๗	๓๘,๕๐๗	๓๙,๙๘๓	๓๙,๗๒๔	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		๔.๐๕	๑.๒๘	๐.๒๖	๓.๘๓	(๐.๖๕)	๑.๗๕
Gross provincial product (GPP)	๗๐,๐๒๓	๗๑,๔๔๖	๗๑,๙๗๕	๗๑,๔๒๑	๗๓,๘๗๓	๗๔,๙๑๕	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		๒.๐๓	๐.๗๔	(๐.๗๗)	๓.๔๓	๑.๔๑	๑.๓๗
GPP Per capita (Baht)	๙๗,๒๙๑	๑๐๐,๐๐๓	๑๐๑,๔๙๘	๑๐๑,๔๘๑	๑๐๕,๗๗๓	๑๐๘,๑๐๖	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		๒.๗๙	๑.๕๐	(๐.๐๒)	๔.๒๓	๒.๒๑	๒.๑๔
Population (๑,๐๐๐ persons)	๗๒๐	๗๑๔	๗๐๙	๗๐๔	๖๙๘	๖๙๓	
อัตราการ เปลี่ยนแปลง%		(๐.๗๓)	(๐.๗๔)	(๐.๗๕)	(๐.๗๖)	(๐.๗๘)	(๐.๗๕)

สัดส่วนของ GPP ปี ๒๕๖๕ จังหวัดลำปาง

ภาคเกษตรของจังหวัดลำปาง มีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงสามปีที่ผ่านมา โดยในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๓.๔๓ จากการลดลงร้อยละ ๓.๓ ในปี ๒๕๖๓ และในปี ๒๕๖๕ การขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๓.๗๗ มีมูลค่า ๘,๓๑๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๑๒ ของ GPP ทั้งหมดของจังหวัดและร้อยละ ๑๔ ของ GPP ของกลุ่มจังหวัดพีชหลักที่มีมูลค่าสูงสุดได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ครั้ง มันสำปะหลัง และฝั่ ในขณะที่การเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีมูลค่าสูงสุดได้แก่ สุกร โคเนื้อ ไก่ไข่ ไก่เนื้อ และไก่พื้นเมือง จังหวัดลำปาง มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๓๐๒,๑๖๕ ครัวเรือน โดยเป็นครัวเรือนในภาคการเกษตร ๑๗๐,๑๒๘ ครัวเรือน และจำนวนประชากรภาคแรงงานทั้งหมด ๓๕๘,๒๘๗ คน โดยเป็นแรงงานภาคเกษตร ๑๓๙,๙๕๕ คน (ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕)

ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ในปี ๒๕๖๕ ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖๘ มีมูลค่า ๒๕,๘๗๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๕ ของ GPP ทั้งหมดของจังหวัด และร้อยละ ๒๔ ของ GPP ของกลุ่มจังหวัด ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การขยายตัวไม่สูงมาก เกิดจากสาขาการผลิตหลักที่มีสัดส่วนของ GPP ที่สูงสุดของจังหวัดคือการเหมืองแร่และเหมืองหิน มีแนวโน้มลดลงทุกปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา แต่มีปัจจัยหนุนที่สำคัญจากสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๓๔ การไฟฟ้า ก๊าซ ใอน้ำ และระบบปรับอากาศที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๒๑ โดยเฉพาะสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักที่สำคัญ อันดับที่ ๒ ของจังหวัดเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๔ ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา

ภาคบริการจังหวัดลำปาง ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ภาคบริการทุกสาขาการผลิตของจังหวัดลำปางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยร้อยละ ๒.๖๑ แต่ในปี ๒๕๖๕ พบว่า GPP ของภาคบริการลดลงร้อยละ ๐.๖๕ สาเหตุหลักมาจากการลดลงของสาขากิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ลดลงถึงร้อยละ ๒๑.๔๑ และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารที่ลดลงร้อยละ ๒๑.๔๑ สาขาที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดคือ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖.๖๐ รองลงมาคือสาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการร้อยละ ๑๗.๖๖ และอันดับที่สามคือสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารร้อยละ ๑๔.๔๘ โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ การศึกษา กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการก่อสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

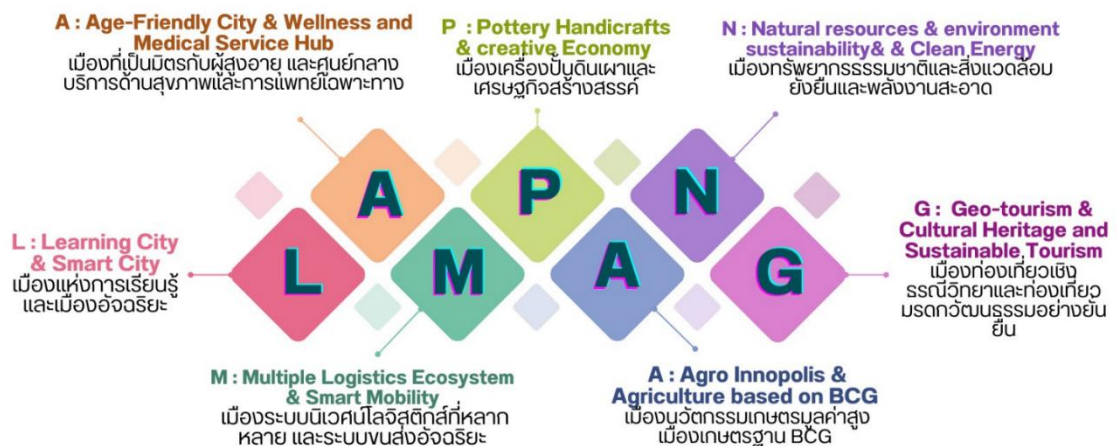
ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด

๑) วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง

ลำปาง เมืองแห่งความสุข ๒ มิติ (Livable & Smart City)

“จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุข ๒ มิติ ด้วยการผสมผสานมนต์เสน่ห์แห่งความเป็นเมืองเก่า ย้อนยุคทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า ๑,๓๐๐ ปี เชื่อมโยงไปสู่มิติเมืองใหม่อย่างลงตัว เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัยให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน”

**LAMPANG Model :
Livable and Sustainable**

LAMPANG

- L : Learning City & Smart City
- A : Age-Friendly City & Wellness and Medical Service Hub
- M : Multiple Logistics Ecosystem & Smart Mobility
- P : Pottery Handicrafts & creative Economy
- A : Agro Innopolis & Agriculture based on BCG
- N : Natural resources & environment sustainability & Clean Energy
- G : Geo - tourism & Cultural Heritage and Sustainable Tourism

๒) พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจที่ดีของจังหวัด
๒. ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ ภายใต้นโยบาย BCG Model เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
๓. ยกกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน ให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตลาดโลก และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้สนับสนุนต่อการค้าการลงทุน
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้างความมั่นคงภายในและการดำรงชีวิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงาน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๓) ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

เมืองอัจฉริยะและเมืองมรดกทางวัฒนธรรม

(Smart cities and cultural heritage cities)

เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดเมืองอัจฉริยะและเมืองมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างเมืองที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities) เน้นการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลอัจฉริยะในการจัดการและพัฒนาเมืองให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับประชาชนทั่วไป การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาใช้ในการจัดการระบบการขนส่งสาธารณะ การจัดการน้ำ การจัดการพลังงาน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการบริการสาธารณะอื่น ๆ เมืองมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage Cities) เน้นการอนุรักษ์และการส่งนํามรดกทางวัฒนธรรมของศิลปะ ประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมของเมือง มีการอนุรักษ์และประชาสัมพันธ์กับสถาบันที่สำคัญทางวัฒนธรรม การพัฒนาเมืองมรดกทางวัฒนธรรมมุ่งเน้น การสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นซึ่งเป็นแนวคิด การพัฒนาเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรมและเทคโนโลยีอย่างลงตัวมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและใช้เทคโนโลยีพัฒนาระบบการบริหารจัดการเมืองในทุกมิติอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ประเด็นการพัฒนาจังหวัดลำปาง

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ร่วมกับหน่วยงานราชการภาครัฐ ภาคเอกชน โดยได้จัดประชุมเพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยประเมินศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของอุตสาหกรรม ประกอบด้วย การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) รวมทั้งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำปาง และความต้องการของประชาชน ปัญหาภาคอุตสาหกรรม ได้ข้อสรุปร่วมกัน โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัด และกำหนดกลยุทธ์เพื่อเป็นทิศทางหรือนโยบาย การพัฒนาในมิติที่สำคัญทุกด้าน ในพื้นที่ ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง

- ๑) ที่ตั้งเป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Location) เป็นจุดศูนย์กลางทางภาคเหนือตอนบนของประเทศ และสามารถเชื่อมโยงเส้นทางไปยังเมือง จังหวัดและภูมิภาคอื่น
- ๒) ความหลากหลายของทุนทางสังคมและวัฒนธรรมทั้งมิติทางประวัติศาสตร์ เมืองเก่าที่ยังมีพลวัต วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาพื้นถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์สามารถต่อยอดเชิงสร้างสรรค์ได้หลากหลายมิติ
- ๓) แหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นและหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ที่มีความเชื่อมโยงกับวิถีชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวแบบพิเศษ
- ๔) การต่อยอดและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่หลากหลายและกระบวนการส่งเสริมกระบวนการรู้ร่วมกันในทุกระดับส่งผลให้เกิดกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดปี ทั้งกิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพื่อสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ กิจกรรมเทศกาลงานประเพณีวัฒนธรรมอัตลักษณ์ถิ่น
- ๕) ความเข้มแข็งของกลุ่มภาคีเครือข่ายการพัฒนาในมิติต่างๆของจังหวัด-ลำปาง
- ๖) การขับเคลื่อนเกษตร อัตลักษณ์ถิ่นภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) เกษตรอัตลักษณ์ถิ่น นำร่องพืชเกษตร ๔ ชนิด ได้แก่ ข้าว (ข้าวเหนียว) ฝั่ ครั้ง (จามจุรี) และมันสำปะหลัง) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ฐานภูมิปัญญาและฐานทางอุตสาหกรรม เซรามิก ครั่ง และหัตถอุตสาหกรรม แกะสลักไม้ จักสาน โป่งข้าม ผ้าทอย้อมสีธรรมชาติที่สะสมมายาวนาน
- ๘) มีระบบกลไกในการขับเคลื่อนลำปางสู่การเป็นสมาร์ทซิตี้ (Smart City) ครอบคลุม ๖ ด้าน ประกอบด้วย Smart Mobility, Smart Living, Smart People, Smart Economy, Smart Environment, Smart Governance
- ๙) มีสถานพยาบาลหรือสถานบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ขั้นสูงและได้มาตรฐานสากลของภาคเหนือ
- ๑๐) มีการศึกษา และขับเคลื่อนให้จังหวัดลำปางให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมสีเขียว เป็นพื้นที่ที่ผลิตพลังงานสีเขียวในอนาคต
- ๑๑) โรงไฟฟ้าแม่เมาะ ที่เป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าหลักที่ยืนหยัดเคียงข้างคนไทย มุ่งปรับเปลี่ยนท่ามกลางวิกฤติพลังงาน สู่พลังงานสะอาด มีนโยบายและมาตรการที่พร้อมปรับเปลี่ยนไปสู่พลังงานสะอาดในอนาคตอย่างยั่งยืน

จุดอ่อน

- ๑) ภาคอุตสาหกรรมและหัตถ-อุตสาหกรรม ยังขาดการเชื่อมโยงสู่ตลาดและเปิดตลาดใหม่ ทั้งในและต่างประเทศขาดทักษะทางการพัฒนากระบวนผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม
- ๒) ขาดแคลนแรงงานฝีมือทั้งภาคการผลิตและบริการ
- ๓) การส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยี และการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อช่วยในการบริหารจัดการการผลิตทั้งระบบให้เกษตรกรยังไม่ทั่วถึง
- ๔) การบริหารจัดการโดยพื้นฐานของจังหวัดและสภาพแวดล้อมของเมืองที่ ขาดการบูรณาการในทุกมิติอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕) ขาดกระบวนการเรียนรู้และ การจัดการองค์ความรู้ของท้องถิ่นและชุมชนอย่างเป็นระบบ
- ๖) ความไม่สมบูรณ์ของฐานข้อมูลชุดข้อมูล สถิติและสารสนเทศที่จะใช้พื้นฐานในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาจังหวัด
- ๗) ปัญหาด้านสังคม คุณภาพชีวิต เช่น การแพร่ระบาดของยาเสพติดของคนในแต่ละกลุ่มวัย การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การไม่รู้เท่าทันในด้านเทคโนโลยี ปัญหาด้านสุขภาพของกลุ่มคน ทุกช่วงวัย และปัญหา ช่องว่างและความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน
- ๘) ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย
- ๙) ภาพลักษณ์และกระบวนการสร้างแบรนด์อัตลักษณ์ของเมือง
- ๑๐) การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนผู้สูงอายุและสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ
- ๑๑) การลดลงของประชากรของจังหวัดลำปางอย่างต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส

- ๑) ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และแผนในระดับต่าง ๆ รวมทั้งนโยบายขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศของรัฐบาลในมิติต่าง ๆ มีทิศทางที่เอื้อต่อการพัฒนาต่อยอดในศักยภาพของจังหวัดลำปาง
- ๒) การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Northern Economic Corridor : NEC - Creative LANNA
- ๓) กระแสความตื่นตัวและการพัฒนาขับเคลื่อนของภาคประชาสังคมและภาคส่วนต่าง ๆ ในทุกระดับ
- ๔) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสังคมดิจิทัล ลำปางได้สร้างวัฒนธรรม แห่งโอกาสขึ้นใหม่ ในหลากหลายมิติผ่านโลกแห่งเทคโนโลยีดิจิทัล
- ๕) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)
- ๖) เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ช่วงปีที่ ๑๖ - ๒๐ ในการพัฒนาพื้นที่เมืองลำปางเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ
- ๗) มีการศึกษาพื้นที่จังหวัดลำปาง เพื่อการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ของกรมโรงงาน ภายใต้โครงการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการลงทุนในอนาคตต่อไป

อุปสรรค

- ๑) สถานการณ์ด้านการเมืองและความมั่นคงทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อนของสภาพปัญหา
- ๒) การเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกในการเข้าสู่สังคมเทคโนโลยีและสังคมดิจิทัล ส่งผลให้ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในทุกมิติ
- ๓) ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษทางอากาศ อันเป็นประเด็นคุกคามในด้านทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในกระแสสำคัญประการหนึ่งของประเทศและของโลก
- ๔) ประเทศไทยการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) อย่างเต็มรูปแบบ
- ๕) โรคอุบัติใหม่ในอนาคตและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด 19 (COVID - 19) ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของประชาชน จากการวิเคราะห์ประเด็นภัยคุกคามในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ที่ผ่านมาของสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด ๑๙ (COVID - ๑๙) นับเป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบต่อการพัฒนาโดยภาพรวมเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้เกิด การหยุดชะงัก หรือล้มลงของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในวิถีชีวิตของประชาชน รวมถึงการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาเรื่องอื่นๆ โดยภาพรวม
- ๖) กฎหมาย ข้อระเบียบที่ไม่สามารถสอดคล้องกับนโยบายหรือแนวทางการพัฒนาในเชิงปฏิบัติตามข้อเท็จจริงหลายประการ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาขับเคลื่อนในด้านต่าง ๆ
- ๗) การหยุดผลิตกระแสไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีแผนหยุดการผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน โดยลดกำลังการผลิตลงครึ่งหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ และหยุดผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินทั้งหมด ในปี พ.ศ. ๒๕๙๓
- ๘) ต้นทุนพลังงานและวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศ
- ๙) สภาวะโลกร้อนและมลพิษในทุกๆ ด้าน ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือปัจจัยทางธรรมชาติต่างๆ ต่อวิถีการดำเนินชีวิตคน สัตว์ สิ่งแวดล้อม

TOWS Matrix

TOWS Matrix	จุดแข็งที่สำคัญ (Strength)	จุดอ่อนที่สำคัญ (Weakness)
โอกาสที่สำคัญ (Opportunity)	S-O Strategies ใช้ “จุดแข็ง” เพื่อใช้ประโยชน์จาก “โอกาส” ๑. พัฒนา “ลำปาง” เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว และการบริการของภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. ส่งเสริมเมืองสร้างสรรค์ (Creative City) และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/สุขภาพ/ชุมชนตลอดปี ๓. ยกกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มมูลค่าสินค้าและส่งออก ๔. พัฒนาเมืองอัจฉริยะด้านบริการภาครัฐ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจดิจิทัล	W-O Strategies ใช้ “โอกาส” เพื่อแก้ไข “จุดอ่อน” ๑. พัฒนาแพลตฟอร์มตลาดออนไลน์และสร้างแบรนด์สินค้าลำปางสู่ตลาดสากล ๒. พัฒนาทักษะแรงงาน Reskill/Upskill ด้านดิจิทัล อุตสาหกรรมสีเขียวและบริการ ๓. ส่งเสริม Smart Farmer และระบบเกษตรแม่นยำ ๔. พัฒนา City Branding “ลำปางเมืองสร้างสรรค์และเมืองสีเขียว” ๕. ส่งเสริมเศรษฐกิจผู้สูงอายุและดึงดูดคนรุ่นใหม่กลับสู่พื้นที่

TOWS Matrix	จุดแข็งที่สำคัญ (Strength)	จุดอ่อนที่สำคัญ (Weakness)
	๕. พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด และการลงทุนด้านพลังงานทดแทน ๖. พัฒนา Medical Hub และ Wellness Tourism รองรับผู้สูงอายุ	
อุปสรรคที่สำคัญ (Threat)	S-T Strategies ใช้ “จุดแข็ง” เพื่อลดผลกระทบจาก “อุปสรรค” ๑. พัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลและบริการ อัจฉริยะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ๒. สร้างความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมและ ผลิตมลพิษ ๓. ส่งเสริมเกษตรยั่งยืน เกษตรคาร์บอนต่ำ และการบริหารทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพ ๔. พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว ปลอดภัย สุขอนามัย และระบบท่องเที่ยว ดิจิทัล ๕. เตรียมเปลี่ยนผ่านเศรษฐกิจและแรงงาน สู่วงานสะอาดและอุตสาหกรรมใหม่ ๖. ขยายบริการสุขภาพและดูแลผู้สูงอายุ แบบครบวงจร	W-T Strategies ลด “จุดอ่อน” และหลีกเลี่ยง “อุปสรรค” ๑. ส่งเสริมการตลาดนำการผลิต ๒. การพัฒนาฐานข้อมูลของภาครัฐให้ สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้ประกอบการ ๓. ปรับปรุงแนวทางการบูรณาการทำงาน ร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ๔. เพิ่มมาตรการฟื้นฟูทรัพยากรและ ควบคุมมลพิษ

Strategy map

**๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐**

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

นครหัตถศิลป์ ถิ่นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. กำกับ ดูแล สถานประกอบการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการดูแลชุมชน
๒. ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้า
๓. พัฒนาปัจจัยสนับสนุน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาให้อุตสาหกรรมเติบโตอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน
๔. สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง บูรณาการทำงานร่วมกัน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
เชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม

• เป้าประสงค์

เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถกรรมของจังหวัดลำปาง ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ด้วยนวัตกรรมและตอบสนองความต้องการของตลาด

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. สถานประกอบการได้รับการได้รับการส่งเสริม พัฒนา ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและ หัตถอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพและ มาตรฐาน บนพื้นฐาน เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และมีมูลค่าสูง	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	
	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน	๐.๒๘๐๐
	๒. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPs)	๐.๑๙๓๐๐
	๓. โครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	๐.๐๔๖๘

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการ ประชาสัมพันธ์ และการตลาด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหัตถอุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์ ทั้งใน และต่างประเทศ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด ๑. โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล	๕.๐๐๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPS)	๐.๑๙๓๐
	๒. โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	๐.๐๖๔๐
	๓. โครงการ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๒๒๕๐

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ ยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
สู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคม

- เป้าประสงค์

เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการผลิต
ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม อย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการมีการบริหารจัดการการผลิตด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว
โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคม

๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมตามแนวคิด BCG Model

- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถาน ประกอบการให้มีการ บริหารจัดการที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย การมีส่วนร่วมกับชุมชน และสังคม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืน	๕.๖๘๗
	๒. โครงการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model	๓.๗๑๒
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการ มีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๐.๑๔๑๗

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
	๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการสร้างมูลค่าภาคอุตสาหกรรม โดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๐๒๗๗
	๓. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	๐.๒๐๗๑

๓) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
และหัตถอุตสาหกรรม

- เป้าประสงค์
เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
ขยายจำนวนสมาชิกเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		พ.ศ. ๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน การรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการและ เครือข่ายเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งและ เชื่อมโยงธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม	
	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๐.๑๔๑๗
	๒. โครงการเหมืองแร่ดีบุกชุมชน	๐.๒๑๘
	โครงการอื่น ๆ	
	๑. โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั้ว จังหวัด ลำปาง	๐.๔๓๔๕

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามนโยบายของรัฐบาลในการดำเนินงานส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพที่มีจุดเด่นและมีมูลค่าเพิ่มเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้รับรองมาตรฐานและแสดงเครื่องหมายการรับรองอันจะเป็นการส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายรวมถึงเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศและได้มอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ร่วมดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ผลิตชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและแสดงเครื่องหมายรับรอง</p> <p>๒) เพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย สร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในด้านเกณฑ์คุณภาพและการผลิต และผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๓) เพื่อมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืนยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน และสอดคล้องตามนโยบายรัฐบาล</p>

<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) รับคำขอ ๕๐ คำขอ ๒) ตรวจสอบสถานที่ผลิต ๕๐ คำขอ ๓) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์และส่งทดสอบ ๕๐ ตัวอย่าง ๔) ประเมินผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ๕๐ ตัวอย่าง ๕) จัดการประชุมคณะกรรมการรับรอง มผช. ๓ ครั้ง ๖) จัดทำออกใบรับรอง มผช. ๔๔ ฉบับ ๗) ตรวจสอบติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบสถานที่ผลิต เพื่อตรวจสอบติดตามคุณภาพ ๒๕ ราย สุ่มซื้อตัวอย่างเพื่อตรวจสอบติดตามคุณภาพ ๑๐ ตัวอย่าง</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) สนับสนุนผู้ผลิตชุมชนให้ทำผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพได้รักษาคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ๒) ผู้ผลิตมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับรองมาตรฐาน และการรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๓) ส่งเสริมด้านการตลาดโดยการแสดงเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน มผช.</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับ ทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยกระดับ หัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑) รับคำขอ ๒) ตรวจสอบสถานที่ผลิต ๓) เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์และส่งทดสอบ ๔) ประเมินผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ๕) จัดการประชุมคณะกรรมการรับรอง มผช. ๖) จัดทำออกใบรับรอง มผช. ๗) ตรวจสอบติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบสถานที่ผลิต เพื่อตรวจสอบติดตามคุณภาพ และสุ่มซื้อตัวอย่างเพื่อตรวจสอบติดตามคุณภาพ ๘) จัดจ้างเจ้าหน้าที่จ้างเหมาบริการ เพื่อปฏิบัติงานใน ตำแหน่ง นักวิชาการมาตรฐาน จำนวน ๑ อัตรา</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๒๘๐,๐๐๐ บาท (สองแสนแปดหมื่นบาทถ้วน)</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง</p>

๑. ชื่อโครงการ	โครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งมีความยืดหยุ่นและความสามารถปรับตัวให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ผ่านการเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการสร้างทักษะแรงงานสมัยใหม่ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยเฉพาะภาคธุรกิจด้านบริการและการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่มีแนวโน้มฟื้นตัวและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อใช้เป็นเครื่องมือยกระดับสินค้าและการบริการของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการระบบคุณภาพ การผลิตสินค้าและการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันและเกิดความมั่นใจด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ ตลอดจนสามารถปรับการดำเนินธุรกิจได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด เป็นที่น่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคเป็นที่ยอมรับ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ตระหนักถึงความสำคัญในการสนับสนุนการเพิ่มโอกาสและส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขัน จึงจัดทำโครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานระบบบริหารงานคุณภาพและแนวทางการจัดการระบบคุณภาพตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส สามารถนำไปใช้ในการจัดทำระบบและเตรียมความพร้อมเข้าสู่การรับรองคุณภาพมาตรฐานและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของมาตรฐานและระบบบริหารงานคุณภาพ</p> <p>๒) ให้ความรู้และความเข้าใจหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส</p> <p>๓) เสริมสร้างทักษะแก่ผู้ประกอบการในการจัดทำระบบบริหารงานคุณภาพที่ สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส</p>

<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) เชิญชวน ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs สำหรับยื่นขอการรับรองมาตรฐาน มอก.เอส และตรวจประเมินสถานประกอบการผู้ยื่นคำขอการรับรอง ๓ คำขอ</p> <p>๒) การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรอง จำนวน ๒ ราย</p> <p>๓) จัดการอบรมสัมมนาให้ความรู้ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๒๐ ราย</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) ผู้ประกอบการ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบริหารงานคุณภาพ เกณฑ์ และข้อกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส</p> <p>๒) ผู้ประกอบการเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตสินค้าและการให้บริการที่มีคุณภาพ</p> <p>๓) ผู้ประกอบการนำแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพสินค้าและการบริการไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจ</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานระบบบริหารงานคุณภาพและแนวทางการจัดการระบบคุณภาพตามมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส สามารถนำไปใช้ในการจัดทำระบบและเตรียมความพร้อมเข้าสู่การรับรองคุณภาพมาตรฐานและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑) เชิญชวน ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs สำหรับยื่นขอการรับรองมาตรฐาน มอก.เอส และตรวจประเมินสถานประกอบการผู้ยื่นคำขอการรับรอง ๓ คำขอ</p> <p>๒) การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรอง จำนวน ๒ ราย</p> <p>๓) จัดการอบรมสัมมนาให้ความรู้ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๒๐ ราย</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๔๖,๘๕๐ บาท (สี่หมื่นหกพันแปดห้าร้อยบาทถ้วน)</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง</p>

๑. ชื่อโครงการ	กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ จังหวัดลำปาง
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม ได้อนุมัติจัดสรรงบประมาณกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนว พระราชรัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้หน่วยปฏิบัติสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๗๖ แห่ง ดำเนินการในภารกิจของกองทุนด้านสินเชื่อและภารกิจด้านการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี ตลอดจนให้มีการสำรวจความต้องการสินเชื่อก่อนเริ่มดำเนินโครงการเปิดรับสมัครสินเชื่อ ซึ่งเป็นการเสริมสร้าง และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้เอสเอ็มอี รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้เอสเอ็มอีต่อยอดธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างช่องทางในการเข้าถึงแหล่งทุนที่สร้างความมั่นคงกับเอสเอ็มอี และสร้างโอกาสการเข้าถึงเงินทุนของเอสเอ็มอีอย่างเท่าเทียม โปร่งใส และเป็นธรรม</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อช่วยเหลือให้เอสเอ็มอีปรับตัวเข้าสู่ยุค ๔.๐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p> <p>๒) เพื่อสร้างเอสเอ็มอีที่เข้มแข็งบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล</p> <p>๓) เพื่อช่วยให้เอสเอ็มอีเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความสามารถด้านการแข่งขัน</p> <p>๔) เพื่อบริหารจัดการกองทุนเอสเอ็มอีอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และมั่นคง</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต</p> <p>๑) ประชาสัมพันธ์ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs สำหรับการยื่นขอสินเชื่อกองทุนเอสเอ็มอีฯ</p> <p>๒) จัดประชุมคณะอนุกรรมการกองทุนฯ เพื่อให้การรับรองและอนุมัติสินเชื่อ หรือจัดอบรมเพื่อชี้แจงขั้นตอนและรายละเอียดของสินเชื่อกองทุนประจำปีนั้น อย่างน้อย ๑ ครั้ง</p> <p>๓) การตรวจติดตามผลภายหลังอนุมัติสินเชื่อ จำนวน ๕๕ ราย</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>๑) ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความสามารถด้านการแข่งขัน</p> <p>๒) เกิดการจ้างงานในพื้นที่มากขึ้น จากการได้รับสินเชื่อกองทุน ในการขยายกิจการหรืออุปกรณ์ซื้อเครื่อง</p> <p>๓) ได้รับทราบปัญหา อุปสรรคของผู้ประกอบการในการดำเนินกิจการ หลังจากได้รับสินเชื่อกองทุนฯ</p>

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีสามารถปรับตัวเข้าสู่ยุค ๔.๐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน และสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และมีความสามารถด้านการแข่งขัน สร้างโอกาสการเข้าถึงเงินทุนของเอสเอ็มอีอย่างเท่าเทียม โปร่งใส และเป็นธรรม
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) ประชาสัมพันธ์ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ SMEs สำหรับการยื่นขอสินเชื่อกองทุนเอสเอ็มอี ๒) คัดกรองเอกสารผู้ประกอบการที่ยื่นขอสินเชื่อในเบื้องต้น และลงพื้นที่ร่วมกับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ๓) จัดประชุมเพื่อการพิจารณา และอนุมัติสินเชื่อ กองทุนฯ ๔) ตรวจสอบติดตามผู้ประกอบการที่เคยได้รับสินเชื่อ กองทุนฯ
๙. งบประมาณ	๔๓๔,๕๖๐ บาท (สี่แสนสามหมื่นสี่พันห้าร้อยหกสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรม สู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPS)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้กำหนดพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการขับเคลื่อน และบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) การกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการ แข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และเพิ่มผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย อันจะ นำไปสู่การผลักดัน “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร สู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (One Province One Agro - Industrial Community to Modern Trade : OPOAI - C NEXT STEPS)
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑) เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒) เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ๓) เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทาง ธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิต ภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> เกิดการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม/ งานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ ผลิตผลทางการเกษตร <u>ผลลัพธ์</u> เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเกิดการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วย เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือ ฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ โดยนำ

	เทคโนโลยี นวัตกรรม/งานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาตรฐานมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) ประชาสัมพันธ์ และรับสมัครกลุ่มเป้าหมาย ๒) จัดฝึกอบรมให้ความรู้ ๓) คัดเลือกสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๔) พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ ๕) ทดสอบตลาด
๙. งบประมาณ	๑๙๓,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสามพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตาม แนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการ บ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่ดีคู่ ชุมชนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำเนิน ธุรกิจที่สะท้อนถึงคุณค่าของชุมชน การวิเคราะห์ธุรกิจ เบื้องต้น และการนำเสนอสินค้าที่น่าสนใจที่ประยุกต์ใช้ จุดเด่นของพื้นที่มาส่งเสริมการขายสินค้าผลิตภัณฑ์และ บริการชุมชน พร้อมทั้งส่งต่อผู้ประกอบการเกษตร อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสู่การพัฒนาและสามารถเติบโต ควบคู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตร อุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) จำนวนผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ จำนวน ๒๐ ราย</p> <p>๒) ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๔) ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ สามารถนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ ๖๐๐,๐๐๐ บาท</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเกิดการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วย เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือ ฉลากสินค้า จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์ โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม/งานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลผลิตทางการเกษตร

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยกระดับขีดความสามารถ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) ประชาสัมพันธ์ และรับสมัครกลุ่มเป้าหมาย ๒) จัดฝึกอบรมให้ความรู้ ๓) คัดเลือกสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๔) พัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๖๔,๖๐๐.๐๐ บาท (หกหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการ ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศ ให้เกิดความสมดุลมีศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก และ ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เป็นหน่วยงานดำเนินกิจกรรมโครงการ ได้มีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง ให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด ๒) เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดัน</p>

	นโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรมด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง ได้รับความรู้ด้านวิชาการด้านกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะ การบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ได้รับบริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ จำนวน ๖๐๐ ราย</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับความรู้ด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะ และได้รับบริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ จำนวน ๖๐๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับ ทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ หัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑) กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดแบบ Online หรือ Onsite)</p> <p>๒) กิจกรรมออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจ และวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในจังหวัด</p> <p>๓) กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง</p>

	<p>๔) กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ ป้มพะาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน</p> <p>๕) จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงาน ตามแนวทางการดำเนินกิจกรรมของโครงการฯ และติดตามการดำเนินกิจกรรม ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนจำนวน ๑ อัตรา</p>
๙. งบประมาณ	๒๒๕,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใสพร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชน และมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูลรวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมเนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบรวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสารหรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง</p> <p>ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบกิจการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลรวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่การดูแลการปล่อยมลพิษให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนินโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการรวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) พัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม</p> <p>๒) ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) สถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงาน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ ได้รับองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน</p> <p>๒) สถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงาน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ ได้รับการศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม หรือสถานประกอบการต้นแบบ (Big Brother) ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หรือบรรเทาผลกระทบด้วยสิ่งแวดล้อม ๑ ครั้ง จำนวน ๒๐ คน</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) การดำเนินโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับ นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอยู่ร่วมกับ ชุมชน สังคม อย่างยั่งยืน</p> <p>๒) สถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การประกอบกิจการมีความ โปร่งใสและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓) เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และ ประชาชนเพื่อร่วมกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ลดปัญหาความขัดแย้งและสามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑) สถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงาน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ ได้รับองค์</p>

	<p>ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบกิจการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน</p> <p>๒) สถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงาน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ ได้รับการศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม หรือสถานประกอบการต้นแบบ (Big Brother) ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม หรือบรรเทาผลกระทบด้วยสิ่งแวดล้อม ๑ ครั้ง จำนวน ๒๐ คน</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับ ทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ หัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑) กิจกรรมอบรมพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล เพื่อให้เข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลัก ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การสร้างความมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ให้กับสถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงาน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ จำนวน กลุ่มเป้าหมาย ๕๐ คน / เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง และวิทยากร ๑๐ คน รวม ๖๐ คน</p> <p>๒) กิจกรรมศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมหรือสถานประกอบการต้นแบบ (Big Brother) ที่มีความโดดเด่นด้านการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม หรือบรรเทาผลกระทบด้วยสิ่งแวดล้อม ๑ ครั้ง จำนวน ๒๐ คน</p> <p>๓) กิจกรรมการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมด้านการ จัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน(CSR) เพื่อสร้าง ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชื่อมโยงการ ทำงานกับภาคประชาชน คณะทำงานฯ และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๐ คน</p>
๙. งบประมาณ	๑๔๑,๗๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างมูลค่าภาคอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจไทย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ประสานและอำนวยความสะดวก ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย นำไปสู่การ “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ซึ่งจากรายงานผลสถิติข้อร้องเรียนและประเด็นร้องเรียนที่สะท้อนมายังกระทรวงอุตสาหกรรม เฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) มากกว่า ๔๐๐ เรื่อง ๘๒๘ ประเด็น โดยส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับประเด็นด้านกลิ่น เสียง ฝุ่นและเขม่าควัน และน้ำเสีย ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้การประกอบการอุตสาหกรรมกับสังคมและชุมชนโดยรอบไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและไว้วางใจซึ่งกันและกัน</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยเฉพาะการจัดการขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นมิตร เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจของประเทศและข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมทั้งการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชนและสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการ “การสร้างมูลค่าภาคอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ” เพื่อขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว โดยมุ่งเน้นส่งเสริม และสนับสนุนเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่เป้าหมาย และ สถานประกอบการในพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยการส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ในการจัดการภาคอุตสาหกรรม และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายโรงงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น โดยการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนสู่สังคมไร้ขยะ (Zero Waste Society) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนและชุมชนในพื้นที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒) เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีการจัดการของเสียอย่างถูกวิธีและสามารถสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) ผู้ประกอบการ ที่ได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวน ๒๐ ราย</p> <p>๒) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑) ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในสถานประกอบการ</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑) ดำเนินกิจกรรมอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการ กากอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวนกลุ่มเป้าหมาย /เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง และวิทยากร รวม ๓๐ คน</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๒๗,๗๐๐ บาท (สองหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Boarder Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการ ดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา รวมไปถึงการที่ประเทศไทยเริ่มนำแนวคิดการจัดเก็บภาษีคาร์บอนมาใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ตามกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเป็นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนทางอ้อมจากเชื้อเพลิงฟอสซิลอ้างอิงตามปริมาณ CO₂ ที่ได้จากการเผาไหม้ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บภาษีตามปริมาณ CO₂ ยกตัวอย่างเช่นใน รถยนต์โดยกำหนดอัตราตามความจุของ กระบอก สูบ อีกทั้งกรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างพิจารณาแนวทางการนำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้แบบเต็มระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการเดินทางสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ๒๐๕๐ และขยับสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ภายในปี ๒๐๖๕ โดยจะนำมาปรับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้ประกอบการ และประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้า คือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลดีต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุดแนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้น การปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วย การหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาวเพื่อปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซ</p>

	<p>เรือนกระจกในกระบวนการผลิต ควรตรวจวัด Carbon Footprint ขององค์กรอยู่เสมอ ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ที่หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย ภาวะเปียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัด ข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสม</p> <p>ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการ นโยบาย และมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุ ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการดำเนินงานให้ค้ำถึง สิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคม และชุมชนได้ เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่ อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชน อย่างยั่งยืน” และมีการ ดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็น กลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเล็งเห็นความสำคัญ และโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยน ผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็น ศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้าง ให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างค้ำถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ แนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบ เชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทย เติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะดำเนินการ ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน สามารถประกอบกิจการให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่าน</p>

	<p>ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)</p> <p>๒) เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถ ประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการ อุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) จำนวนผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ คน</p> <p>๒) จำนวนสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับ จำนวน ๒ กิจการ</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) จำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒) ต้นทุนลดลง เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓) สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ (โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการก่อนเข้าร่วมโครงการและประมาณการณ์ปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วม) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑) ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ คน</p> <p>๒) สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับ จำนวน ๒ กิจการ</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับ ทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ หัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>
๗. ระยะเวลา	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ ชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อย ก๊าซ เรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยจะดำเนินการจัดการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการ ประกอบการอุตสาหกรรมที่ดี สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย และมาตรฐานที่เป็นสากล เพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็น</p>

	<p>ศูนย์ (Net Zero Emissions) โดยดำเนินการอบรมจำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒๕ คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ วัน หรือไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง</p> <p>๒) กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ โดยจัดให้มีกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับรองฉลากสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานก๊าซเรือนกระจก จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ Man-Day/กิจกรรม</p>
๙. งบประมาณ	๒๐๗,๑๕๐ บาท (สองแสนเจ็ดพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริม การประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรม วิธีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และการพัฒนาประเทศตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในหมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนพื้นฐานของการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชน ทุกภาคส่วน ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (เป็น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนแม่บทการ บริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ รวมทั้งความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ กพร. ระยะ ๕ ปี มุ่งเน้นการปฏิรูประบบการบริหาร จัดการแร่ ให้สอดคล้องและ เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งการดำเนินการ ตามกฎหมายดังกล่าวมีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด ในฐานะเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ซึ่งมีบทบาทภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบ กิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ในการประกอบการดังกล่าว หากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดตาม มาตรฐานและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดอาจส่งผล กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อเนื่องไปยังผลกระทบทางสังคม และสุขภาพอนามัย ของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ ประกอบการ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ขับเคลื่อนภารกิจเกี่ยวกับ เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานข้างต้นด้วยเงิน งบประมาณรายจ่ายประจำปี ภายใต้ดำเนินงานที่ใช้ สำหรับปฏิบัติการกิจประจำ โดยไม่มีโครงการเกี่ยวกับ</p>

เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเป็นการเฉพาะ อีกทั้ง สัดส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับการจัดสรร เพื่อดำเนินภารกิจดังกล่าวถูกปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด ในขณะที่ภารกิจ การอนุญาต การกำกับดูแล การตรวจสอบเฝ้าระวังและการ ส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีความคาดหวังจาก สังคมมากขึ้น ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วม ในกระบวนการเกือบทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันยังเกิดการ ร้องเรียนและมีการชุมนุมคัดค้าน ทำให้ลักษณะงานต้องใช้ ระยะเวลาและความถี่ในการลงพื้นที่ ดำเนินการ ค่อนข้างมาก ประกอบกับต้นทุนค่าใช้จ่ายในการ ปฏิบัติงาน มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีตามสภาวะทางเศรษฐกิจ รวมถึงผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดแคลน เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานทำให้ ส่งผลโดยตรงต่อการรักษามาตรฐานและประสิทธิภาพของ การดำเนินภารกิจเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของ หน่วยงาน โดยที่ผ่านมาได้ขอใช้เงินบำรุงพิเศษอย่าง ต่อเนื่อง เนื่องจากไม่มีงบประมาณที่เพียงพอต่อการ ดำเนินงาน

กองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการตาม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดซึ่งรับผิดชอบด้านการอนุญาต การกำกับดูแลผู้ ได้รับใบอนุญาต การเฝ้าระวังสอดส่องไม่ให้มีการกระทำ ความผิดกฎหมาย ตลอดจนการร่วมทำงานกับท้องถิ่น ซึ่ง ปัจจุบันมีประทอนบัตรประมาณ ๘๐๐ แปลง ประทอน บัตรรอตรวจการเปิดการ จำนวน ๕๑ แปลง สถาน ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จำนวน ๘๗๔ ราย และยังมีแร่ที่ยังดักไว้ รวมทั้งคดี ความที่เกิดจากการประกอบกิจการแร่ที่ต้องดำเนินการ อีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ จำเป็นเพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ดังนั้น จึงจัดทำ “โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนว อุตสาหกรรมวิถีใหม่ : เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน” ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งเน้นการบูรณาการกับ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการเชิงรุกในพื้นที่ ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ

	<p>ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางโดยกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงเห็นควรดำเนินงานตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” ในพื้นที่จังหวัดลำปาง</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>๒) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดลำปาง ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมถึงสามารถพัฒนาพื้นที่หรือชุมชนโดยรอบเหมืองแร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน และการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล ๔๕ ครั้ง</p> <p>๒) กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายแร่และมืองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ๓๐ คน ๑ ครั้ง</p> <p>๓) กลุ่มเป้าหมายได้ศึกษาดูงาน มีความรู้ความเข้าใจการประกอบการเหมืองแร่ที่ดีอยู่ร่วมกับชุมชนได้ ๓๖ คน ๑ ครั้ง</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒.สถานประกอบการฯ ที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบกฎหมายและมืองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๙๕</p>

	๓) ข้อร้องเรียนและกรณีพิพาทได้รับการตรวจสอบแก้ไข และแจ้งผลการดำเนินงานให้ผู้ร้องทราบ ร้อยละ ๑๐๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดลำปาง และพื้นที่ประกอบการและชุมชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประกอบการถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต พื้นที่หรือชุมชนโดยรอบเหมืองแร่ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน กิจกรรมที่ ๒ ค่าเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน กิจกรรมที่ ๓ การจัดฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานเหมืองแร่ที่ดี กิจกรรมที่ ๕ การรังวัดพื้นที่เพื่อตรวจสอบหน้าเหมืองและหาปริมาณแร่สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อใช้กำกับดูแลสถานประกอบการ (โดยสำรวจไว้ส่วนกลาง)
๙. งบประมาณ	๒๘๒,๔๓๐.๐๐ บาท (สองแสนแปดหมื่นสองพันสี่ร้อยสามสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืน</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นจากการใช้พลังงาน การเกษตร การพัฒนาและขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง รวมถึงการตัดไม้ทำลายป่า และการทำลายสิ่งแวดล้อมในรูปแบบอื่น ๆ ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อลดภาวะโลกร้อน จึงเป็นหน้าที่ ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรมในฐานะผู้ผลิต ภาคบริการในฐานะ ผู้ขับเคลื่อนกิจกรรม รวมถึงภาคประชาชนในฐานะ ผู้บริโภค และจากสถานการณ์ตลาดคาร์บอนเครดิตใน ประเทศไทยถูกกำหนดไว้ใน ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนแม่บทรองรับ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๙๓ ขณะที่ตลาดซื้อขายเครดิตคาร์บอนเครดิตของไทยในปัจจุบัน การซื้อขายคาร์บอนในประเทศไทยยังมีปริมาณ น้อย เมื่อเทียบกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม ของประเทศ</p> <p>การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกน้อย เป็นทางหนึ่ง ที่ผู้บริโภคจะมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก และยังเป็นกลไก ทางการตลาด ในการกระตุ้นให้ผู้ผลิตพัฒนาสินค้าที่ลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามความต้องการของ ผู้บริโภคด้วย ประกอบกับผู้ประกอบการ SMEs ไทย มีความสนใจ และเห็นด้วยกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือน กระจกของประเทศ ซึ่งหากมีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติม จะสามารถจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมตลาดคาร์บอน ได้มากขึ้น ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรม จึงได้เล็งเห็น ความสำคัญการลดก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการ ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงได้พัฒนา โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้ คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืนขึ้น เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกในสถานประกอบการ จำกัดค่า Carbon footprint และส่งเสริมการใช้คาร์บอนฟุตพริ้นท์</p>

	(Carbon Footprint) ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมไทยในการแข่งขันในตลาดโลก เพิ่มโอกาสในการส่งออกสู่ประเทศคู่ค้า ที่ตระหนักเรื่องผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มรายได้กระจายสู่ชุมชนมุ่งสู่การเติบโตของเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการไทยตระหนักถึงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งสู่การใช้คาร์บอนต่ำ</p> <p>๒) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานประกอบการ จำกัดค่าคาร์บอน</p> <p>๓) เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของสถานประกอบการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตหรือในองค์กร</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จำนวน ๔๐ คน</p> <p>๒) ผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการประกอบธุรกิจแบบคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๐ ราย</p> <p>๓) ผู้ประกอบการได้รับแผนการบริหารจัดการการลดใช้คาร์บอนในสถานประกอบการ จำนวน ๒๐ ราย</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) ผู้ประกอบการลดต้นทุนการผลิตจากกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มรายได้ให้สถานประกอบการจากลูกค้าเฉพาะกลุ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก</p> <p>๓) ลดสภาวะโลกร้อนจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต และเป็นการลด Carbon Footprint of Products ตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑) ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จำนวน ๔๐ คน</p> <p>๒) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการบริหารจัดการด้านการลดการปล่อยคาร์บอนในสถานประกอบการ จำนวน ๒๐ ราย</p>

	๓) ผู้ประกอบการได้รับแผนการบริหารจัดการ ลดการปล่อยคาร์บอนในสถานประกอบการ จำนวน ๒๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการลดการปล่อยคาร์บอน ๒) กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ในด้านการส่งเสริมการลดใช้คาร์บอนในสถานประกอบการ
๙. งบประมาณ	๕,๖๘๗,๐๐๐.๐๐ (ห้าล้านหกแสนแปดหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการยกระดับอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ประเทศไทยใช้ทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลของการพัฒนาดังกล่าวต้องแลกด้วยความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ เกิดของเหลือทิ้งที่สร้างมลพิษ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสุขภาพ ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากเพื่อแก้ปัญหา คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และให้คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจ สีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) พิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ประเทศไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยอาศัยฐานความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วย ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งเสริมและพัฒนา ให้ประเทศไทยเป็นเจ้าของสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่ยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ช่วยคลายข้อจำกัด ให้เกิดการก้าวกระโดดของการพัฒนาต่อยอด สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน กระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งแบบทั่วถึง (Inclusive growth) รวมถึงการรักษาฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุล ด้วยการใช้โมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขับเคลื่อนการพัฒนาผู้ประกอบการโดยใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG มีเป้าหมายในการขับเคลื่อนคือ สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ สร้างงาน และยกระดับรายได้ของ</p>

	<p>ประชากร สร้างความมั่นคงทางสังคม สร้างความมั่นคงทางอาหาร สุขภาพ และพลังงานในทุกระดับ เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิต สร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ลดของเสีย ลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และตอบโจทยการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs 14 ใน 17 เป้าหมาย</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ในฐานะหน่วยงาน ที่มีภารกิจในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริม SMEs ในพื้นที่ จึงมีความประสงค์ดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG กิจกรรมยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ เน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน</p> <p>การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ในภาคการผลิต จึงมีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการนำเอาโมเดลเศรษฐกิจ BCG หรือการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) ที่จะเป็นกลไกสำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการธุรกิจแบบใหม่ เพื่อที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบ ลดต้นทุน ในกระบวนการผลิต ลดของเสีย และเพิ่มยอดขายให้มากขึ้น ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล ตลอดจนไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในพื้นที่ด้วย</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตามกรอบแนวคิด BCG Model</p>

	<p>๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจ ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๓) เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการ SMEs ดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) ผู้ประกอบการ SMEs มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๓๐ คน</p> <p>๒) ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนา เพื่อเพิ่มผลิตภาพ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การลดความสูญเสีย สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๑๐ ราย</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) ผลิตภาพเฉลี่ยหรือผลิตภณณ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (เช่น การลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้) ตามแนวทาง BCG Model</p> <p>๒) ผู้ประกอบการ SMEs มีการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจได้อย่างเหมาะสม</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑) ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา ตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๓๐ คน</p> <p>๒) ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาแนะนำ เชิงลึก ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๑๐ ราย</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>
๗. ระยะเวลา	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑) อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model)</p> <p>๒) กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกรายสถานประกอบการการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model</p>
๙. งบประมาณ	<p>๓,๗๑๒,๐๐๐.๐๐ บาท (สามล้านเจ็ดแสนหนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)</p>
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>โลกที่เราอยู่วันนี้กำลังก้าวเข้าสู่ “โลกยุคใหม่” เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นตัวเร่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดทุกอย่างรวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเดิมหลายเท่าตัว โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การดำเนินธุรกิจ พฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้า ตลาดแรงงาน วิธีการทำการตลาด หรือการทำธุรกรรมทางการเงินด้วยการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยียุคนี้ ยังได้เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เส้นแบ่งระหว่างผลิตภัณฑ์หรือการบริการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศที่ คนในวงกว้าง จะสามารถได้รับประโยชน์ได้ ตรงกันข้ามหากธุรกิจไหนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะอยู่ได้ยากขึ้น ธุรกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่รวดเร็ว กระทันหัน การแข่งขันที่สูงขึ้น ทำให้การปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญ ในยุค Digital Disruption เทคโนโลยีเปลี่ยนโลกและเวลา หากสถานประกอบการ ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้อาจสามารถปรับกระบวนการประกอบธุรกิจให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงจนกระทั่งทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ และส่งผลกระทบให้เกิดการปิดกิจการ และเกิดการเลิกจ้างแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาอีกด้วย</p> <p>โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล จึงเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ที่ เข้มข้นมากขึ้น กับสถานประกอบการ เป็นการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน คุณภาพแรงงานการบริหารจัดการสถานประกอบการ และความคิดสร้างสรรค์ ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ให้ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิม รวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัล</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการ มีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี และดิจิทัล สามารถนำไปใช้ในสถานประกอบการได้</p> <p>๒) เพื่อยกระดับศักยภาพของสถานประกอบการ ให้สามารถนำเทคโนโลยีและดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสถานประกอบการ</p> <p>๓) เพื่อใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลในการบริหารจัดการ หรือเพิ่มผลิตภาพในกระบวนการผลิตของสถานประกอบการ</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑) มีผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน ๔๐ คน</p> <p>๒) มีสถานประกอบการได้รับการพัฒนาการใช้ดิจิทัลในสถานประกอบการ จำนวน ๔๐ ราย</p> <p>๓) มีสถานประกอบการที่ได้นำเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ เครื่องมือ</p> <p>๔) มีสถานประกอบการที่ได้รับแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ แผน</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑) ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางธุรกิจไปประยุกต์ใช้ได้เองในสถานประกอบการ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒) สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถเพิ่มผลิตภาพ หรือเพิ่มรายได้ ร้อยละ ๑๐</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑) ผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน ๔๐ คน</p> <p>๒) สถานประกอบการได้รับการพัฒนาการใช้ดิจิทัลในสถานประกอบการ จำนวน ๔๐ ราย</p> <p>๓) สถานประกอบการที่ได้นำเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ เครื่องมือ</p> <p>๔) สถานประกอบการที่ได้รับแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ แผน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประเด็นที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์</p>

๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>กิจกรรมยกระดับศักยภาพการดำเนินธุรกิจโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล ดำเนินงานดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) จัดทำแผนปฏิบัติงาน (Action Plan) ๒) ประชาสัมพันธ์เชิญชวน และรับสมัครผู้ประกอบการ เข้าร่วมกิจกรรม และคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๓) กิจกรรมฝึกอบรมสัมมนา Digital Course ๔) กิจกรรมการให้คำปรึกษาเชิงลึกกับสถานประกอบการ ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ด้านกระบวนการผลิต (Digital Processing) - ด้านการบริหารจัดการ (Digital Management) - ด้านการตลาด (Digital Marketing) ๕) กิจกรรมศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจ ๖) กิจกรรมจัดแสดงผลการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ ๗) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานโครงการ
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (ห้าล้านบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ ออก.	ร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๙	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม เศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	การพัฒนาและยกระดับ คุณภาพชีวิต เสริมสร้างความ มั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและ คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	ขับเคลื่อนอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจ อุตสาหกรรมตามแนวทาง อุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจในระดับพื้นที่	ส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อน เศรษฐกิจของจังหวัด	ยกระดับสถานประกอบการ อุตสาหกรรมและหัตถ อุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรม สีเขียว โดยการมีส่วนร่วม กับชุมชนและสังคม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่ความ ยั่งยืน	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรม สู่การประกอบการที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐาน ของเศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์	สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และหัตถอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	พัฒนาองค์กรดิจิทัล เพื่อให้ บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วย นวัตกรรม และเทคโนโลยี	-
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	-	-	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา

จังหวัดลำปาง และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๑. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยมุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืน (งบจังหวัด)

๑) งบประมาณ ๓,๓๔๐,๐๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๓,๓๔๐,๐๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการในภาคการผลิต พื้นที่จังหวัดลำปางและรับสมัครกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วม และดำเนินการจัดกิจกรรม การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (ร่าง) พระราชบัญญัติการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทย ให้ยั่งยืน กิจกรรมส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ลดการปล่อยคาร์บอนในสถานประกอบการ ในวันที่ ๒๗-๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ โรงแรมทรี ธารา จังหวัดลำปาง โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมจำนวน ๕๑ คน และมีสถาน ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๐ กิจการ และดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในด้านการส่งเสริม การลดใช้คาร์บอน การพัฒนาการบริหารจัดการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานประกอบการ รายละเอียด

๑๐ ครั้ง รวมจำนวน ๑๐ กิจกรรม และกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมการขอขึ้นการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร โดยการจัดการทวนสอบข้อมูลคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (CFO) หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ (CFP) จำนวน ๕ ราย และจัดกิจกรรมพีอีปิดโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืน กิจกรรม ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ลดการปล่อยคาร์บอนในสถานประกอบการ ในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๘ ณ โรงแรม ทริธารา จังหวัดลำปาง เวลา ๐๘.๓๐ น. – ๑๓.๐๐ น. โดยได้เชิญสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเข้าร่วมกิจกรรมฯ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้อง มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด จำนวน ๓๔ คน ทั้งนี้ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ผลผลิต

- ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จำนวน ๓๙ คน
- ผู้ประกอบการได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการประกอบธุรกิจ แบบคาร์บอนต่ำ จำนวน ๑๐ ราย
- ผู้ประกอบการมีแผนการบริหารจัดการ ลดการปล่อยคาร์บอนในสถานประกอบการ และแนวทางสำหรับการยื่นการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร จำนวน ๑๐ กิจกรรม
- มีการยื่นการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์หรือคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย คาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ (CFP) จำนวน ๓ กิจกรรม และคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (CFO) จำนวน ๒ กิจกรรม

ผลลัพธ์

- ผู้ประกอบการลดต้นทุนการผลิตจากกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มรายได้ให้สถานประกอบการจากลูกค้าเฉพาะกลุ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ จำนวน ๙,๔๓๑,๓๖๑.๙๔ บาท/ปี
- สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตรวม จำนวน ๒,๔๐๙,๔๕๕.๖๒๑๗ kgCO₂eq/ปี

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๒. โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิภาคสู่สากล (งบกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑)

๑) งบประมาณ ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินโครงการการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิภาคสู่สากล กิจกรรมการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน) โดยมีกิจกรรมการดำเนินงาน จำนวน ๔ กิจกรรม ดังนี้

๑) การประชาสัมพันธ์และรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ รับสมัครและคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ ที่เป็นวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ ที่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จังหวัดลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ ๑๙ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ผ่านช่องทางการรับสมัคร จำนวน ๒ ช่องทาง ได้แก่ ช่องทางออฟไลน์ และช่องทางออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ Facebook TikTok และกลุ่ม Line รวมทั้งสิ้น ๒๔ แห่ง มีผู้ประกอบการสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๘ กิจกรรม และผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ จำนวน ๒๒ กิจกรรม ประกอบด้วย จังหวัดลำปาง ๖ กิจกรรม ลำพูน ๖ กิจกรรม เชียงใหม่ ๖ กิจกรรม และแม่ฮ่องสอน ๔ กิจกรรม

๒) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๒๒ กิจกรรม/๒๒ ผลิตภัณฑ์ ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกของสถานประกอบการที่ได้รับการคัดเลือก จำนวน ๒๒ กิจกรรม โดยครอบคลุมถึงคุณค่าทางการตลาด จุดขาย ทรัพยากร และศักยภาพ พร้อมทั้งสำรวจและวินิจฉัยเบื้องต้น เพื่อประเมินศักยภาพและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของแต่ละกิจการ และพัฒนาผลิตภัณฑ์เป้าหมายด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม รวมถึงการออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์อย่างเป็นระบบ ดำเนินกิจกรรมโดยให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ด้านการตลาด รวมทั้งให้คำปรึกษาและถ่ายทอดความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการเข้าสู่ตลาดดิจิทัล จำนวน ๑ ครั้งต่อกิจการ รวมทั้งสิ้น ๒๒ กิจกรรม ลงพื้นที่ให้คำปรึกษาเชิงลึก จำนวน ๖ ครั้ง ครั้งละ ๖ ชั่วโมง เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ สถานประกอบการ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถและผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน พร้อมกับการพิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ (Success Case) ในการพัฒนา จำนวน ๕ กิจการ ได้แก่

๑. ห้างหุ้นส่วนสามัญ ข้าวแต่นธานี จังหวัดลำปาง
๒. สร้อยทิพย์เซรามิก จังหวัดลำปาง
๓. ยูรีพราว จังหวัดลำพูน
๔. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่เซลาดอน(๒๐๑๕) จังหวัดเชียงใหม่
๕. วิสาหกิจชุมชนสวนคนปายไฮโดรโปนิค จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓) การประชาสัมพันธ์เรื่องราว (Story telling) ในรูปแบบ Clip video ดำเนินการการสร้างเรื่องราว (Story telling) ในรูปแบบ คลิปวิดีโอ ๑ รูปแบบ จำนวน ๒๒ กิจกรรม/ ๒๒ ผลิตภัณฑ์ ผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย YouTube, Facebook, Tiktok, กลุ่ม Line จำนวน ๔ ช่องทาง ๑๗ แห่ง และได้จัดทำคลิปวิดีโอเผยแพร่องค์ความรู้และผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมฯ ๑ ชุด

๔) การทดสอบตลาด (Market Testing) จัดกิจกรรมทดสอบตลาดและสร้างโอกาสทางการตลาด (Market Testing) จัดขึ้นภายใต้ชื่องาน “Lanna Link ของดีชุมชน...พร้อมก้าวไกล สู่อุตสาหกรรม” ในระหว่างวันที่ ๒๔-๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘ ณ ชั้น ๑ บริเวณหน้าโลตัส ศูนย์การค้าอยุธยาซิตีพาร์ค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายในงานประกอบด้วย

- การจัดนิทรรศการผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ที่มีจุดเด่นทั้งในด้านนวัตกรรม การออกแบบ และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นล้านนา จำนวน ๒๒ กิจกรรม ๒๒ ผลิตภัณฑ์ นำเสนอ ๒๒ ผลิตภัณฑ์
- การจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน) ที่เข้าร่วมจำนวน ๒๒ กิจการ
- การจับคู่ธุรกิจ (Matching) มีตัวแทนจากแพลตฟอร์ม Alibaba ซึ่งเป็นตลาดออนไลน์ ระดับสากล เข้าร่วมชมและคัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒๒ ผลิตภัณฑ์ เมื่อวันที่ ๒๔ - ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘ ณ ชั้น ๑ บริเวณหน้าโลตัส ศูนย์การค้าอยุธยาซิตีพาร์ค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นศูนย์การค้าชั้นนำ เพื่อเตรียมนำเข้าสู่ระบบการจัดจำหน่ายในตลาดต่างประเทศผ่านช่องทางของ Alibaba มีผู้ประกอบการ จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ยูรีพราว และ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่เซลาดอน ๒๐๑๕ สนใจเข้าแพลตฟอร์มและอยู่ระหว่างการศึกษาลักษณะการเข้าจำหน่ายสินค้าในแพลตฟอร์มอาลีบาบา

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการ

การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑) งบประมาณ ๓๙๖,๐๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๓๙๖,๐๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านโครงการส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค โดยมีกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ โดยได้ดำเนินการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาสถานประกอบการสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืนคู่ไปกับการดูแลชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว” ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องจิตต์บัวคำ โรงแรมบุษย์น้ำทอง อำเภอ เมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยมีนายกฤษณะ พิณิจ รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ให้เกียรติเป็นประธาน เปิดการสัมมนาฯ และนายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง กล่าวรายงานถึงวัตถุประสงค์ ของการจัดสัมมนาฯ ในครั้งนี้ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ประกอบการโรงงาน และผู้ประกอบการวิสาหกิจ ชุมชนและผู้ผลิตชุมชน รวมทั้งสิ้น ๑๕๒ ราย ภายในการสัมมนาฯ ผู้ประกอบการจะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับ “กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการประกอบกิจการโรงงาน (พรบ.โรงงานฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวง)” แนวทางการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมและการยกระดับโรงงานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว อย่างปลอดภัยและยั่งยืน (Green Industry) และการเข้าหาแหล่งเงินทุนพร้อมทั้งหลักเกณฑ์การพิจารณา ให้สินเชื่อ เงื่อนไขต่างๆ อีกทั้งภายในการสัมมนาฯ ได้มีการจัดบูธประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการต่างๆ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ประชาสัมพันธ์ภารกิจงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ การให้คำปรึกษาแนะนำการเข้าหาแหล่งเงินทุนสินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ บูธให้คำปรึกษาแนะนำแหล่งเงินทุนจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สาขาลำปาง ธนาคารออมสินสาขาลำปาง และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาลำปาง พร้อมทั้งการจัดบูธแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจ และผู้ผลิตชุมชน ที่เข้าร่วมการ สัมมนาฯ ในครั้งนี้อีกด้วย

กิจกรรมที่ ๒ ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สืบค้นและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรม ในจังหวัด โดยการติดตามผลการดำเนินกิจกรรมสัมมนา และติดตามผลการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวง อุตสาหกรรม ผ่านระบบ iSingleForm พร้อมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน แผน ๑๐๐ ราย ผลสะสม ๑๐๒ ราย

กิจกรรมที่ ๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น และเชิงลึกเฉพาะทาง โดยให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม การรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านระบบ iSingleForm/มผช. มอก.เอส การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ BCG GI CSR ECO เป็นต้น) โดยดำเนินงานจากการลงพื้นที่ออกเยี่ยมเยียน และการออกหน่วยบริการเคลื่อนที่นำความสุขส่งมอบแก่ประชาชน ชาวลำปาง ภายใต้โครงการจังหวัดลำปางเคลื่อนที่ และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้ามา ติดต่อเกี่ยวกับการรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านระบบ iSingleForm ณ สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง แผน ๓๐๐ ราย ผลสะสม ๓๐๓ ราย

กิจกรรมที่ ๔ ให้บริการ/ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชนและผู้ผลิตชุมชน ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด Online โดยการจัดทำประชาสัมพันธ์สินค้าผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการจังหวัดลำปาง ที่มีความเป็นเอกลักษณ์

มีการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน อย. ฯลฯ โดยประชาสัมพันธ์ใน Facebook Page “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง” และ “สินค้าอุตสาหกรรมภาคเหนือ” เป็นประจำทุกเดือน และจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด Offline โดยการนำผู้ประกอบการจัดจำหน่ายสินค้า ณ สหกรณ์การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (แม่เมาะ) เป็นประจำทุกเดือน แผน ๕๐ ราย ผลสะสม ๕๐ ราย ทั้งนี้ มีการคิดประมาณมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม การแสดงและจำหน่ายสินค้า รวมทั้งสิ้น ๔๙,๘๓๒ บาท

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑) งบประมาณ ๒๖๖,๗๑๒ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๒๖๖,๗๑๒ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

	แผน (ต.ค.๖๗ - ก.ย. ๖๘)	ผล (ณ ๓๐ ก.ย. ๖๘)
(๑) รับคำขอ มผช.	๕๐ คำขอ	๕๙ คำขอ
(๒) จัดทำใบรับรอง	๔๒ ฉบับ	๕๔ ฉบับ
(๓) ตรวจสอบคุณภาพผู้ได้รับรอง	๒๐ ราย	๒๐ ราย
(๔) จัดประชุมคณะกรรมการรับรองฯ	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๓. โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

๑) งบประมาณ ๓๘๙,๓๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๓๘๙,๓๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง มีแผน/ผล การตรวจติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดังนี้

แผนการดำเนินงาน	แผน (ทั้งปี)	ผล ณ วันที่ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๘
ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมและติดตามผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อ	๒๔๐	๒๔๐
ให้คำปรึกษาแนะนำหรือแก้ไขปัญหาให้ผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อ	๒๔๐	๒๔๐
แนะนำโครงการสินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ	๖๐	๖๐

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๔. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑) งบประมาณ ๖๕,๑๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๖๕,๑๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “นักธุรกิจชุมชนกับกลยุทธ์การนำเสนอ (Pitching) ที่โดนใจ” ภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ และเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด โดยมี นายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เป็นประธานฯ และนายอนพัทธ์ ไชยมะโน นักวิชาการอุตสาหกรรมปฏิบัติการ ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นผู้กล่าวรายงาน ซึ่งมีการจัดฝึกอบรมฯ ระหว่างวันที่ ๖-๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ มีผู้เข้าร่วม การฝึกอบรมฯ จำนวน ๒๐ คน ณ ห้องผาไท โรงแรมเวียงลคอร อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยมีกลุ่มผู้ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๕ กลุ่ม ได้แก่ ๑. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านทุ่งมานเหนือ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวหมาก น้ำพริก ๒. วิสาหกิจชุมชนสวนคนต้นน้ำวัง ผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์เห็ดนางรมเทา ๓. กลุ่มหมี่กรอบหญิงนุ้ย ผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์หมี่กรอบ ๔. กลุ่มจักสานตะกร้าพลาสติกบ้านแม่ไฮ ผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ตะกร้าจักสานจากเส้นพลาสติก ๕. กลุ่มผักปลอดสารพิษบ้านนาเอียง ผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ผักปลอดสารพิษ

ทั้งนี้ กิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ สอจ.ลำปาง ได้ส่งรายชื่อผู้ประกอบการที่มีความโดดเด่นที่ผ่านการเข้าร่วมอบรมฯ จำนวน ๕ กลุ่ม ให้กับ สอจ.เชียงใหม่ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แล้ว ในส่วนของจังหวัดลำปาง มีกลุ่มที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรบ้านทุ่งมานเหนือ ผลิตภัณฑ์ที่เข้าร่วมโครงการคือ ผงปลาผสมผิวเสริมแคลเซียม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ลงพื้นที่ให้คำปรึกษาแนะนำและออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๕ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๕ พฤษภาคม - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๘ เรียบร้อยแล้ว และปัจจุบันได้ส่งมอบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการเรียบร้อยแล้ว

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๕. โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ภายใต้ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)

๑) งบประมาณ ๑๘๕,๑๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๑๘๕,๑๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ภายใต้กิจกรรมค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในวันที่ ๒๔-๒๕ เมษายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมลีลาวดีรีสอร์ท อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง โดยมีนายณัฐวัฒน์ วงษ์ชิวโชติ หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของการจัดอบรมฯ และมีนายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดฯ โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมฯ จำนวน ๒๕ ราย ซึ่งเป็นวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่อำเภอแจ้ห่มและอำเภอเมืองปาน พร้อมกันนี้ได้ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกต้นแบบผลิตภัณฑ์จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ร่วมพิจารณา

ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ เพื่อเข้าสู่กระบวนการยกระดับด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบต่อไป

โดยได้ลงพื้นที่ส่งมอบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบพร้อมด้วยเอกสารและไฟล์ข้อมูล สูตรและขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓ กลุ่ม ๓ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ๑) วิสาหกิจชุมชนแปรรูปอาหารบ้านสา หมู่ ๔ อำเภอแจ้ห่ม ผลิตภัณฑ์น้ำพริกตาแดงสับปะรด ๒) วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หมู่ ๔ บ้านไผ่งาม อำเภอแจ้ห่ม ผลิตภัณฑ์ถั่วอบสมุนไพรปลากรอบ๓) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตและแปรรูปผักผลไม้และสมุนไพรบ้านสบลี อำเภอเมืองปาน ผลิตภัณฑ์ เหล้าครั้งรักซ์ กลิ่นกุหลาบ

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๖. โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน

๑) งบประมาณ ๑๕๖,๐๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๑๕๖,๐๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “ช่างทำส่วนประกอบ (เกือกม้า)และอาชีพสารถิ่นม้าเมืองลำปาง” ภายใต้โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน (งบประมาณเบิกจ่ายแทนกัน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในระหว่างวันที่ ๔-๕ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องกาสะลอง โรงแรมเวียงลคอร อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเป้าหมายที่สนใจในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจให้มีแนวคิด (Mindset) ทักษะและองค์ความรู้การบริหารจัดการธุรกิจ พร้อมทั้งเร่งรัดให้สามารถเริ่มต้นดำเนินธุรกิจจนสามารถจัดตั้งธุรกิจรูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและอยู่รอดในสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยมีนายกฤษณะ พินิจ รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นประธานฯ และนายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เป็นผู้กล่าวรายงาน โดยผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมฯ จะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับ Mindset สร้างทัศนคติผู้ประกอบการยุคใหม่ การเจาะลึกทักษะจำเป็นในการประกอบธุรกิจ ๕ M แนวทางการทำธุรกิจ ในยุคปัจจุบัน การเขียน Business Model Canvas และระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ บ้านม้าทำน้ำถนนป่าไม้ ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมจะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับเสริมสร้างประสิทธิภาพต่อยอดทักษะอาชีพ ช่างทำส่วนประกอบ (เกือกม้า) วิธีการตีเกือกม้า และวิธีการสวมใส่เกือกม้าเทคนิคการคำนวณต้นทุน การตั้งราคาสินค้า การบริการ และทักษะอาชีพสารถิ่นม้าเมืองลำปาง ซึ่งการฝึกอบรมฯ ในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมฯ จำนวนทั้งสิ้น ๓๐ คน

วันที่ ๑๑ - ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “ช่างทำส่วนประกอบ (เกือกม้า)และอาชีพสารถิ่นม้าเมืองลำปาง” ภายใต้โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน (งบประมาณเบิกจ่ายแทนกัน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเป้าหมายที่สนใจในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจให้มีแนวคิด (Mindset) ทักษะและองค์ความรู้การบริหารจัดการธุรกิจ พร้อมทั้งเร่งรัดให้สามารถเริ่มต้นดำเนินธุรกิจจนสามารถจัดตั้งธุรกิจรูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและอยู่รอดในสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมฯ จะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับเสริมสร้างประสิทธิภาพต่อยอดทักษะอาชีพ ช่างทำส่วนประกอบ (เกือกม้า) วิธีการตีเกือกม้า และวิธีการสวมใส่เกือกม้าเทคนิคการคำนวณต้นทุน การตั้งราคาสินค้า การบริการ และทักษะอาชีพสารถิ่นม้าเมืองลำปาง ซึ่งการฝึกอบรมฯ ในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น ๓๐ คน ณ บ้านม้าทำน้ำ ถนนป่าไม้ ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๗. โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑) งบประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๑๒,๐๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ.๒๕๖๘ และรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยทบทวนจากแผนของกระทรวงอุตสาหกรรมแผนสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม แผนของจังหวัดลำปาง รวมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปาง ประเมิน สถานการณ์และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ได้ขอความอนุเคราะห์รับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนฯ จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๘ หน่วยงาน และใช้ประกอบเป็นแนวทาง ในการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดลำปางต่อไป

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๘. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล

๑) งบประมาณ ๑๒๒,๙๐๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๑๒๒,๙๐๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาลดังนี้

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบด้านสิ่งแวดล้อม (Big Brother)” วันที่ ๒๐-๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ภายใต้โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ เขตพื้นที่จังหวัดตาก คือ ๑.ห้างหุ้นส่วนจำกัด สวัสดิ์ ไพบุลย์การเกษตร (๒๐๑๓) ๒.บริษัท เอส เคอินเตอร์ ฟิวเจอร์ จำกัด ๓.โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนภูมิพล โดยมีสมาชิก เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปางเข้าร่วม จำนวน ๒๐ คน

กิจกรรมตรวจประเมินโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตาม หลักธรรมาภิบาล โดยในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ได้นำคณะทำงานตรวจประเมินโครงการพัฒนาสถาน ประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ร่วมกันตรวจประเมินสถานประกอบการ ณ บริษัท เบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด โรงงานแปรรูปไก่ลำปาง ตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี

๙. โครงการเหมืองแร่ดีบุกชุมชน

๑) งบประมาณ ๒๙๐,๖๓๐ บาท

๒) ผลการเบิกจ่าย ๒๙๐,๖๓๐ บาท

๓) ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมที่ ๑ การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานและอื่น ตามกฎหมายแร่ โดยได้ดำเนินการลงพื้นที่ตรวจกำกับ ดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่ เช่น โรงโม่ บด ย่อยหิน และโรงแต่งแร่ มีแผนการกำกับดูแลสถานประกอบการฯ จำนวน ๔๕ โรง ผลสะสม จำนวน ๘๗ โรง

กิจกรรมที่ ๒ การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่

ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗ นายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง มอบหมายให้ นายภูมิภัส มัลเชษฐ์ หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และนางสาวทิววรรณ ไฝงาม นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ เข้าร่วมการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนผังภูมินิเวศภาคเหนือและการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ วัตถุประสงค์ในครั้งนี้ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจใน (ร่าง) แผนผังภูมินิเวศภาคเหนือ และได้รับองค์ความรู้ แนวคิดในการประยุกต์ใช้ข้อมูลการจัดวางแผนผังภูมินิเวศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นรูปธรรม ณ ห้องประชุมลีลาวดี โรงแรมพาราเม่า เชียงใหม่

ครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๖-๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ นายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง มอบหมายให้ นายโอสถ เพชรชูช่วย นายช่างเหมืองแร่ชำนาญงาน และนายวรเฉลิม เดชานพรัตน์ วิศวกรเหมืองแร่ปฏิบัติการ เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการบริหารแร่ยุคใหม่ ด้วยการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ณ โรงแรมพาราเม่า เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ นายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง มอบหมายให้ นายโอสถ เพชรชูช่วย นายช่างเหมืองแร่ชำนาญงาน เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดตัวชี้วัดในระดับพื้นที่ภายใต้โครงการดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยสู่การปฏิบัติ เพื่อให้มีความรู้ด้าน EPI Thailand สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการถ่ายทอดสู่ระดับพื้นที่ ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ในบริบทของประเทศไทยและตัวชี้วัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ ณ โรงแรมโนโวเทล เชียงใหม่

กิจกรรมที่ ๓ การสัมมนาและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีบุกชุมชน” ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแร่ ให้กับผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน ในพื้นที่ประกอบกิจการเหมืองแร่ โดยมีนายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เป็นประธานเปิดการสัมมนาฯ และนายภูมิภัส มัลเชษฐ์ หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวรายงานถึงวัตถุประสงค์ของการสัมมนาฯ ณ ห้องประชุมการเวก โรงแรมบุษย์น้ำทอง จังหวัดลำปาง

กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดี วันที่ ๔-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง นำโดยนายประสิทธิ์ ศรีพรหม อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เจ้าหน้าที่กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จัดศึกษาดูงานเหมืองแร่ที่ดี ตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีบุกชุมชน” ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการเหมืองแร่ดีบุก ซึ่งอยู่ร่วมกับชุมชนได้ โดยมีผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมศึกษาดูงานฯ ณ บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) ตำบลเขาเจ็ดยอก อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร

๔) ปัญหาและอุปสรรค : ไม่มี

๕) ข้อเสนอแนะ : ไม่มี